

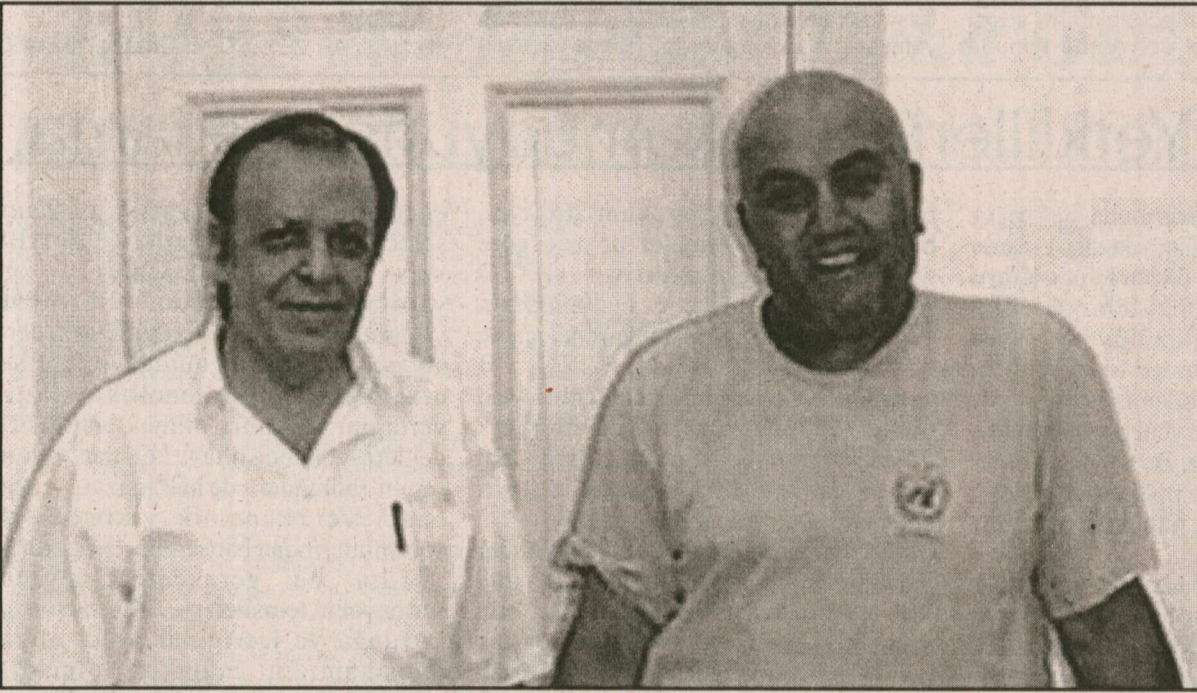
Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Ağustos 2002, Yıl 6, Sayı: ÖZEL - Fiyatı: 500.000 TL (KDV dahil)- İngiltere: 50p AYLIK SİYASİ GAZETE

SÖMÜRGE YASALARI KALKSIN, DÜŞÜNCEYE VE İFADEYE ÖZGÜRLÜK! ŞENER LEVENT VE MEMDUH ENER DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

“DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK” KAMPANYASI

Düşünce ve ifade özgürlüğünün eksiksiz gerçekleştirilmesi; insan haklarına dayalı demokratik, özgürlükçü, eşitlikçi ve çoğulcu bir toplum oluşturma hedefinin ilk adımıdır.

Bu nedenle, yurdumuzda düşünce ve ifade özgürlüğünün önündeki keyfi uygulamalar ve çağın gerisinde kalan 'ilkel' sömürge yasaları kaldırılmalı, düşünce suç olmaktan çıkarılmalıdır.

Uzun bir süre yasaları ve fiili uygulamalarıyla, evrensel normların gerisinde kalan Türkiye Cumhuriyeti, kısa bir süre önce kabul ettiği “Avrupa Birliği Uyum Yasaları” çerçevesinde düşünce ve ifade özgürlüğünün sınırlarını genişletmek durumunda kalmıştır.

Bu çerçevede, Türkiye Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in, basın yoluyla işlenen suçlarda hapislik cezalarının ortadan kaldırılmasını öngören yasa değişikliğini onayladığı gün, ne yazık ki yurdumuzda, Afrika Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Şener Levent ve gazetenin köşe yazarlarından Memduh Ener Avrupa Gazetesi'nde yayınlanan “Bir Numaralı Hain Kim?” yazısı dolayısıyla, 1929 yılından kalan ve İngiliz Valiliğini korumak amacıyla yapılmış fasıl 154 sayılı ceza yasasına dayanılarak hapse gönderildi. Bunun kabul edilmesi mümkün değildir. İçinde bulunduğumuz bu çağda utanç sayılan bu uygulama derhal ortadan kaldırılmalıdır.

İfade özgürlüğü olmayan düşüncenin, düşünce olamayacağı geçeceğinden hareketle düşünce ve ifade özgürlüğü önündeki tüm engellerin kaldırılarak evrensel değerlere ulaşılması için Cumhuriyet Meclisi, Hükümet ve Meclis'teki siyasi partileri göreve davet ediyoruz.

Buna bağlı olarak, Meclis'in ivedilikle çıkaracağı özel bir yasayla iki basın emekçisinin derhal serbest bırakılmalarını, düşünce ve ifade özgürlüğünün önündeki tüm engellerin ortadan kaldırılmasını talep ediyoruz.

39 ÖRGÜTTEN “DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK” KAMPANYASI

Düşünce özgürlüğünden söz edebilmek için, düşüncenin hiç bir korku ve kaygıya kapılmaksızın üretilebilmesi gerekir. Düşünce, ifadeden bağımsız düşünülemez. Bu anlamda düşünce; topatma, yasaklama, ceza tehdidi, fiili engellerle karşılaşmaksızın ve hiçbir izne bağlı olmadan bireysel ya da topluca ifade edilebilmelidir. Üretilen düşüncenin paylaşılması ve zenginleştirilmesine olanak sağlayacak özgür bir tartışma ortamı, ancak bu koşullarda mümkündür.

İnsan haklarının ve demokratikleşmenin önündeki yasal ve fiili engellerin kaldırılması, insan haklarına saygının yaşama geçirilmesi, herşeyden önce güç kullanma tehditlerinden arınmış, demokratik bir tartışma ortamı ve düşünceyi açıklama özgürlüğünün

yaratılmasıyla olanaklıdır. Düşünce ve düşünceyi ifade özgürlüğü, diğer özgürlüklerin “olmazsa olmaz” koşuludur. Düşünce özgürlüğü, diğer hak ve özgürlüklerle iç içe olan temel özgürlüktür.

İnsanın, insan olmaktan kaynaklanan tüm hak ve özgürlüklerini kullanabilmesi, düşünce ve ifade özgürlüğünün varlığına ve korunup geliştirilmesine bağlıdır. İnsan haklarına dayalı, demokratik, özgürlükçü, eşitlikçi ve çoğulcu bir toplum oluşturma hedefinin ilk adımı, düşünce ve ifade özgürlüğünün gerçekleştirilmesidir.

Bu nedenle, yurdumuzda düşünce ve ifade özgürlüğünün önündeki keyfi uygulamalar ve çağın gerisinde kalan “ilkel” sömürge yasaları derhal kaldırılmalıdır.

• Devamı 2. sayfada

BAŞYAZI

Halkımıza ve Kamuoyuna;

Afrika gazetesi yazarlarından Şener Levent ve Memduh Ener, "cumhurbaşkanlığı makamına saldırdığı" gerekçesi ile 6 ay hapse mahkum edilmişlerdir.

Bu mahkumiyet, İngiliz sömürge yasalarına dayandırılan "çağdışı" bir hukuk uygulamasıdır. "Makama hakaret" kapsamında verilen mahkeme kararı ülkemizde düşünce ve ifade özgürlüğünün ne durumda olduğunu göstermektedir.

Bu cezalar bir son değil, yeni "sindirme yaklaşımının" başlangıcıdır. Sömürge döneminin yasalarıyla birçok kişi ve kurum mahkemelerde benzer cezalarla karşı karşıya kalacaktır.

Bu yaklaşım kabul edilemez. Bu yaklaşım Şener Levent ve Memduh Ener'in şahsına yönelik bir cezalandırma değil, ülkemizin yakın geleceğinde tüm demokratik unsurlara gözdağıdır. Özellikle niye böylesi bir dönemde?... Kıbrıs sorununda anlaşmaya varılmak üzere olunduğu, kimilerinin cennet diye reklamını yaptığı Avrupa Birliği'nin kapılarına dayandığımızı, açıp içeri girmemize az kaldığını iddia ettikleri bir dönemde bu mahkumiyet kararı niye?

Anlaşılan o ki; önümüzdeki 3-4 ay çok sıcak... Çözüm adına hazırlanan senaryo halkımıza hazzettirilecek. Denktaş bunun sinyallerini uzun zamandır vermeye başlamıştır. Çözüm imzalanacak ama, "Kıbrıs Türklerinin güvenliği ve Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki hakları" gerekçeleriyle, Türkiye AB'ne alınacağı kadar Kıbrıs Türkiye'nin egemenliğine bırakılacak. Yani bugün kabul edilmez olan statüko yasallaşmış olacak. Bunu masada gerçekleştirebilmek tamamıyla bir güç sorunudur. Bu güç, uluslar arası bir güçlülüğü gerektirdiği kadar "cephe gerisinde" de bir güç olmayı; tek sesliliği, "çatlak seslerin" olmamasını gerektirir. İşte Afrika ve Şener Levent bu "çatlak ses"lerden biridir. Vali "susturun" dedi!

Bu gelişmeler yaşanırken varlığını kendi elleriyle Ticaret Odasına terkeden Bu Memleket Bizim Platformu yöneticileri, yazarlara verilen cezalar karşısında BMBP adına ortak tavır alma gereği bile duymamıştır. BMB P'yi kontrol ve güdümüne alan güçler, onu Ticaret Odası'nın peşine takmıştır. Şimdi Ticaret Odası ve destekçileri, sömürge yasaları ile verilen cezalara ve sırada duran yeni saldırılara ne diyecekler? AB şampiyonluğu yapanlar, düşünce ve ifade özgürlüğü konusunda tavırsızlıklarını nasıl izah edecekler? Yoksa yapılan uygulamalar AB normlarına uygun mu?

Bizler, gerek bundan önce, gerekse bugün ve bundan sonra düşüncenin suç olmaktan çıkarılmasını savunduk, savunacağız. Sömürge yasalarının kılıcının bir gün sessiz kalanların da ensesine ineceğini hatırlatırız.

Bu gelişmeler ışığında gerek Şener Levent gerekse Memduh Ener'le dayanışmamızı sürdürüyoruz.

Tüm halkımızı ve yurtsever örgüt ve kamuoyunu, sömürge yasalarına karşı durmaya ve düşünce ve ifade özgürlüğünü savunmaya çağırırız.

Sessiz kalıp rejime yaranmak isteyen "tatlı su balığı" çevreler bilmelidir ki, bir gün onlar da bu gerçeklikle yüz yüze geleceklerdir. O zaman iş isten geçecek. Bu nedenle hemen şimdi;

SÖMÜRGE YASALARI KALKSIN, DÜŞÜNCEYE VE İFADEYE ÖZGÜRLÜK!

ŞENER LEVENT VE MEMDUH ENER DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek EKİM Kültür-Sanat-Üretim Merkezi

39 ÖRGÜTTEN "DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK" KAMPANYASI

Baştarafı 1. sayfada

Bu ilkel yasaları, düşünce ve ifade özgürlüğüne karşı kullanan kesimler bunun utancından bir an önce kurtulmalıdır.

Uzun bir süre, yasaları ve fiili uygulamalarıyla bu bağlamda evrensel normların gerisinde kalmakta ısrar eden Türkiye Cumhuriyeti bile, kısa bir süre önce kabul ettiği "AB Uyum Yasaları" çerçevesinde düşünce ve ifade özgürlüğünün sınırlarını genişletmek durumunda kalmıştır. Türk Ceza Kanunu'nda yapılan değişiklik, "devlet kurumlarını eleştiri sınırları içerisinde kalan yazılı, sözlü ve görüntülü yayınlar" bundan böyle cezayı gerektirmeyecektir. Basın Kanunu'nda yapılan değişiklikte ise "basın yoluyla işlenen suçlarda hapislik cezaları ortadan kaldırılmıştır."

Türkiye'de bu gelişmeler yaşanırken ve Türkiye Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in bu değişiklikleri onayladığı gün, ne yazık ki; ülkemizde Afrika Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Şener Levent ve gazetenin köşe yazarlarından Memduh Ener "Bir Numaralı Hain Kim?" yazısı dolayısıyla, 1929 yılından kalma İngiliz Sömürge Dönemi yasalarından, Fesil 154 Ceza Yasası'na dayanılarak, hapse yollandı. Bunun kabul edilmesini mümkün değildir. Kıbrıs Türk toplumu açısından utanç sayılan bu ve bu türden uygulamalar derhal ortadan kaldırılmalıdır.

Düşünce ve ifade özgürlüğünün yaşama geçirilmesine yönelik tüm çabalar bugüne dek iktidarlar tarafından çeşitli bahanelerle engellenmiştir.

Avrupa Birliği'nin tartışıldığı bugünlerde düşünce ve ifade özgürlüğünün önündeki tüm engellerin kaldırılması için Cumhuriyet Meclisi, Hükümet ve meclisteki tüm siyasi partileri göreve davet ediyor, bu konuda

"hemen" girişim yapmalarını bekliyoruz. Bu bağlamda, ivedilikle çıkarılacak özel bir yasayla iki basın emekçisi derhal serbest bırakılmalı; bunu, düşünce ve ifade özgürlüğünün önündeki tüm çağdışı, ilkel yasaların ortadan kaldırılması izlemelidir.

Bizler, buraya kadar anlattığımız "düşünce ve ifade özgürlüğü"ne yönelik istençlerimiz gerçekleşene; düşünce ve

herkese büyük görevler düşmektedir.

- 1- BASIN EMEKÇİLERİ SENDİKASI
- 2- KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK
- 3- EKİM KÜLTÜR-SANAT-ÜRETİM DERNEĞİ
- 4- DEV-İŞ
- 5- TEL-SEN
- 6- DEVRİMCİ GENEL İŞ
- 7- KTOEÖS
- 8- KOOP-SEN
- 9- EL-SEN
- 10- KIBRIS TÜRK BARIŞ DERNEĞİ
- 11- BELEDİYE EMEKÇİLERİ SENDİKASI
- 12- CUMHURİYETÇİ TÜRK PARTİSİ
- 13- NACİ TALAT VAKFI
- 14- KUTLU ADALI VAKFI
- 15- KTÖS
- 16- ORTAM GAZETESİ
- 17- KIBRIS TÜRK SANATÇI-YAZARLAR BİRLİĞİ
- 18- İLETİŞİMCİLER BİRLİĞİ
- 19- AFRIKA GAZETESİ
- 20- ÇAĞ-SEN
- 21- YURTSEVER BİRLİK HAREKETİ
- 22- TOPLUMCU KURTULUŞ PARTİSİ
- 23- YENİDÜZEN GAZETESİ
- 24- SIM FM
- 25- KTAMS
- 26- YENİ ÇAĞ GAZETESİ
- 27- SERBEST ÇALIŞAN HEKİMLER BİRLİĞİ
- 28- TÜRK-SEN
- 29- KIBRIS TÜRK TABİPLER BİRLİĞİ
- 30- GÜÇ-SEN
- 31- KIBRIS TÜRK KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
- 32- DEMOKRASİ VE BARIŞ İNSİYATİFİ
- 33- TIP-İŞ
- 34- GENÇLİK MERKEZİ
- 35- VERGİ-SEN
- 36- KIBRIS TÜRK ESNAF VE ZANAATKARLAR ODASI
- 37- HALK SANATLARI VAKFI
- 38- KIB-YAY
- 39- HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİ

ifade özgürlüğünü ortadan kaldıran, kısıtlayan, suç sayan tüm yasalarda, bu özgürlüğün anlamına uygun düzenlemeler yapılınca, ifade özgürlüğünü engelleyen keyfi ve fiili uygulamalara son verilince ve iki basın emekçisi serbest bırakılınca kadar sürecek, herkes için "DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK" kampanyası başlatılıyor.

Bu süreçte, insan hakları ve sivil toplum örgütlerine, sendikalara, siyasi partilere, basına, demokrasi, özgürlük ve eşitlikten yana tavır alan; kısacası bu ülkede yaşayan

KTTO Yetkililerine ve kamuoyuna açıklama,

Bizlerin Kıbrıs Sorununa bakışı ve çözüm önerilerimiz bilinmektedir. Yıllardır burjuva emperyalist düzen içinde Kıbrıs Sorunu'nun çözülemeyeceğini söylemekteyiz. "Çözülüyor" denen olgunun burjuva emperyalist yeni bir senaryo olduğunu ve adamızın, işçi, köylü ve emekçi yığınlarına yeni boyunduruklar getireceğini biliyoruz. Bu nedenle gerçek bağımsızlığın anti-emperyalist birlik cephe hükümeti ile mümkün olacağını savunuyoruz.

Ülkemizde 28 yıldan beri süren statüko ve sonuçlarına karşı halkımız arasında gelişen tepkiyi saygıyla karşılıyoruz. TC destekli oluşturulan rejimin Kıbrıs'ın kuzeyinde yarattığı ekonomik, sosyal ve siyasal koşullar kabul edilemez.

Bu amaçla bizler halkımızın özgürlüğünün ve refahının daha iyiye gitmesi için atılan tüm adımlara destek oluruz. BMB P'nin 2 yıllık mücadele tarihinde bizler bu uğurda her türlü fedakarlığı gösterdik, gösteriyoruz.

Son dönemde KTTO'nun başlattığı girişimler ve ortaya çıkan deklarasyon, ülkemizin geleceğine dönük ve halkımızın beklentilerine dönük "özgür ve birlik Kıbrıs"tan uzaktır. Kaldı ki deklarasyonda vurgulandığı gibi AB'nin "özgürlüğün, refahın beşiği olduğu" yaklaşımı bilimsel olmayan ve sınıflar mücadelesinden kopuk bir yaklaşımdır. Eğer bu günkü şartlardan bir adım ileri

bir konum diyerek bu adım atılsaydı, bizlerin değerlendirmeleri de buna göre olacaktır. Gelişmeler gösteriyor ki KTTO, AB'ni "cennet" gösterme eğilimindedir.

KTTO'nun bu tavrı aslında kendi içinde de tutarsızlıklarla doludur. KTTO, AB normlarına toz kondurmamaktadır. Ama deklarasyonda "parça devletçikler" diyerek altını boş bırakmaktadır. Bu "parça devletçikler" Denktaş'ın "ayrı egemenliğinin" bir sonucu mu?

Bu "parça devletçiklerde" çok değer verdiğiniz AB normları geçecek mi? Mesela mal ve hizmetlerin tüm ada üzerinde koşulsuz serbest dolaşımı olacak mı? Tüm ada üzerinde her düzeyde ortak örgütlenme hakkı koşulsuz sağlanacak mı?

KTTO yetkililerine soruyoruz: Çok değer verip başta yaptığınız AB kriterleri adamızda geçerli olacak mı? Yoksa rejimin işine gelenler mi yürürlüğe konacak?

Sayın KTTO yetkilileri ve Değerli Halkımız;

Kıbrıs'ın tarihi sömürgecilik ve sömürge boyunduruşundan kurtulma mücadelelerinin tarihidir. Bugün de Kıbrıs halkının en önemli talebi kendi ülkesinde "ev sahibi" olmaktır. Maalesef bugüne kadar bu, halkımıza çok görüldü.

Bugün KTTO'nun deklarasyonunda "egemenlik paylaşımı" yaklaşımı var. Kıbrıs Türk Halkı elinde olmayan

egemenliği nasıl pazarlık masasına sürecek? yoksa bu pazarlık TC ile ABD ve AB arasında mı yapılacak? KTTO'nun, ülkemizde yıllardır uygulanan ekonomik paketlere, siyasal ve sosyal müdahalelere ses çıkarmadığını ve genellikle destek verdiğini halkımız bilmektedir. KTTO deklarasyonunda ortaya konulan "durum tespiti" bölümlerinde halkımızın yaşadığı baskı ve ekonomik yıkımdan ve sorumlularından bahsedilmemektedir.

Tüm bu gerekçeler ışığında sermayenin temsilcisi KTTO'nun ortaya koyduğu ve içeriğinde ciddi olarak uyuşmamızın mümkün olmadığı tespitlerden hareketle bizler bu deklarasyonu imzalamayacağız. KTTO'nun Ankara-Denktaş rejiminin politikalarına destek veren bugünkü iki yüzlü tavrını terkedip, Bu Memleket Bizimdir Platformu'nun halkımızın bağımsızlığı ve rejimden kurtuluşu yolunda atacağı adımları destekleyeceğimizi daha şimdiden ilan ederiz. KTTO'nu derhal BMBP'nun temel ilkelerini kabul ettiğini ve bu ilkeler ışığında politikalar geliştireceğini ilan etmeye davet ediyoruz.

Bu yaklaşımımızı KTTO'na ve halkımıza saygı ile duyuruyoruz.

Kıbrıs'ta sosyalist Gerçek, EKİM Kültür-Sanat-Üretim Derneği

KIVILCIM

MEHMET BİRİNCİ

Kapitalist Bir devlet bile olsa, devlet başkanlığı makamının bir ağırlığı, bir saygınlığı olmalı.

Aslında her makamın kendine göre bir saygınlığı olmalı. O saygınlığı taşımayan makama vatandaş da saygı duymaz!

Bizde, maşallah, bir devlet başkanı var, evlere şenlik!

Benim kızım okulda bir kompozisyon yazdı. Türkçe öğretmeni ile okul müdürü kompozisyonu o kadar çok beğendiler ki, Cumhurbaşkanı'na gönderdiler. Cumhurbaşkanı da kompozisyonu

o kadar çok beğendi ki Kolordu komutanına gönderdi! Kolordu komutanı da çok beğenmiş olacak ki komutasındaki tüm kışlaların ilan tahtasına bu kompozisyonu astırdı. Emrindeki Türk askerlerinin, Kıbrıs'ta dostlar arasında değil, düşman içinde olduğunu, Kıbrıslı Türklere güvenemeyeceklerini hatırlatmak için.

Bu macerayı ayrıntıları ile Afrikada yayınlamıştım. Gelmek istediğim konu şu; Cumhurbaşkanı'nın çocuğun kompozisyonunu yalnızca kolordu komutanına göndermedi. Yakın arkadaşı olan dedesine de gönderdi. ve üzerine bir not düştü. Bu notta şu da yazılıydı...

"yazıyı belli ki babası yazdı". Cumhurbaşkanı'nın iftiracılığı ile ilk kez bu olayda şahsen yüzyüze geldim. Oysa ben, kompozisyonun yazıldığı tarihlerde yurtdışındaydım ve birkaç ay öncesine kadar da bu kompozisyonu okuma şansım olmamıştı. geçenlerde nihayet okudum. Gerçekten güzel yazılmış. Altına

tereddütsüz imzamı atarım. Ben yazsam heralde daha güzel yazamazdım. Ama ne yazık ki o güzel yazıyı ben yazmadım. Buna rağmen Cumhurbaşkanı babama yazdığı notta hem bana iftira etti hem de kızıma hakaret etmiş oldu. Bunu sineye çekti çekmesine ama, eskiden sadece siyasi çizgisini eleştirdiğim bu adamın kişiliğini de sevmemeye başladım. Ben böyle iftiracı bir kimseye, makamı ne olursa olsun, nasıl saygı duyabilirdim? Makamlar, sahiplerine, istedikleri gibi herkese iftira etme hakkı tanıyor mu? Ama uğraşmaya değer bulmadığım için aleyhine haysiyet davası açmadım.

Cumhurbaşkanı'nı daha sonra Şener Levent'e düzenlenen komplo vesilesiyle bir daha tanıdım. Olmayan delilleri gördüğünü söylüyordu ve hala da söylüyor. Ama ispat için en küçük bir girişimi bile yok. Kendisine bu konularda gazetelerde ciddi eleştiriler yapıldı. Bir cumhurbaşkanı'na "sen yalancısın" dendi. O tüm bunları sineye çekti. Kendisine yalancı diyenleri dava etmedi. Neden? Çünkü iddialarını ispatlayabilecek durumda değildi.

şimdi ise kalkmış kendi yaşamı ile ilgili olarak Kıbrıs'ın bir numaralı adamının anılarında yazılanları aktardılar ve sorguladılar diye ülkemizin en gözde gazetecilerini mahkemeye vererek hapse sokturuyor. Üstelik aynı konudan daha önce Yine Şener Levent ve Avrupa Gazetesinin 125 milyar tazminat ödemesini sağlamıştı. Dikkat ederseniz cümlelerimde yargının bağımsız olmadığını da vurguluyorum. Hiçbir burjuva demokrasisinde yargı bağımsız değildir. Yargının bağımsızlığı koskoca bir yalandır. Ama KKTC'de bu tam bir kuyruklu yalandır. Ben bunu kendi

deneyimlerimle de yaşadım. Siyasi davalarda da hep yaşıyoruz.

Sen tüfekler patlayınca aileni düşmanın başına teslim edip yurtdışına göndereceksin, o da bunu anlarında yazacak. Ben de bunu sorguladığım zaman beni para cezalarına çarptırıp hapsilere mahkûm edeceksin! İşte burjuva yargı organlarının güçsüzlüğü, devrimcilerin de gücü burdadır. Biz haklı olduğumuz için hapsilere tıklıyoruz. Onlarsa yalan söyledikleri için aklanıyorlar. Çünkü emperyalist burjuva rejimin gereksinimi yalanı saklamak, yalan söyleyeni aklamak ve doğruyu söyleyeni de hapse tıkarak, katlederek yok etmektir. Halk bilgilerimiz ne güzel de söylemiş "doğruyu söyleyeni dokuz köyden kovarlar", ama doğrudan taviz vermeyenler için mutlaka bir onuncu köy vardır. Bu onuncu köy tahtalıköy de olsa hapishane de olsa biz mutlaka oradan doğruları seslendiririz. Hem de hiç susturulmadan! İşte Ahmet Muzaffer Gürkan, Ayhan Hikmet, Fazıl Önder, Kavazoğlu, Kutlu adalı! öldürüldüler ama susturulabildiler mi?

Sn. Denктаş, size kamu oyu önünde soruyorum. Klerides'in anılarında yazdıkları (ailenizin Ankara'ya gönderilmesi ile ilgili) doğru mu, yalan mı? Klerides'i açıkça yalanlayabiliyor musunuz?

Müsaade ederseniz Güney Kıbrıs'a geçip Klerides hakkında, Kıbrıs Türklерinin ve dolayısı ile benim, seçilmiş milli liderimiz olarak size karşı yayın yoluyla iftira atmaktan, yalan söylemekten haysiyet davası açacağım. Bakalım KKTC mahkemelerine gelemeyen Klerides kendi hükümetinin mahkemesine de

gelmemelik edecek mi? Adamısa gelsin ve iftirasını mahkemede belgelesin.

Sn. Denктаş, artık bu toplum eskisi gibi evet efendimci değildir. Bu toplumun zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştır. Artık öyle yağma yok. Siz yapacaksınız, sizin yaptığınız fiilleri sorguladı diye gazetecilere, demokrat, barışsever insanlara kan kusturacaksınız! Yağma yok. Mahkeme kararlarını okumayı bırakın da bir dem olsun sokaktaki vatandaşa kulak verin. Sizin paralı çığırtkanlarınızdan başka, en sağcılarından en solcusuna kadar bir tek kişi bile Şener ve Memduh'u mahkûm eden o mahkeme kararına inanmadılar. Halkın vicdanı mahkemeyi kazananları mahkûm edip kaybedenleri çoktan aklamıştır. Bu tavrınızdan dolayı halkın yanında ne kadar saygınlığınız kaldığını da öğrenmek için bir anket yaptırmanız zor değildir. Bu Klerides olayını açığa çıkarmadan da aklanamayacaksınız.

Yağma yok Denктаş bey, Yağma yok! Yüreğiniz söylüyorsa, dişinizi geçirebiliyorsanız gidin Avrupa insan hakları mahkemesine ve orada Klerides'e bir haysiyet davası açın. Haklıysanız ve kazanırsanız Şener ile Ener'in cezaları da ikiye katlansın. Ama ya haklı değilseniz... o zaman herseyden çok kendi vicdanınızı merak ediyorum. Bu vicdan o haksız tazminatlara ve hapislik cezalarına katlanabilecek mi? Eminim ki gerçeği birebir bilen bir kimse olarak vicdanınız daha şimdiden bu yükün altında ezilmektedir.

BMBP İlkelerinden Daha Geri Adım Atmayacağız

KTTO DEKLARASYONUNU DESTEKLEMİYORUZ

Kıbrıs Sosyalist Partisi-kurucular kurulu (KSP-KK) olarak, Kıbrıs sorununun burjuva emperyalist düzen şartlarında çözülemeyeceğine inanıyoruz. Bu nedenle Tüm Kıbrıs'lı yurtseverlerin, demokrat ve devrimcilerin, anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulması ve Kıbrıs'ın emperyalist dünya düzeninden koparılması için mücadele etmesi gerektiğini ısrarla vurgulamakta yarar görüyoruz.

Bizim dışımızdaki kuzey ve güneyin sol örgütleri ise sorunu BM ve AB çatısı altında çözmek, yani burjuva-emperyalist sistem şartlarında çözmek gerektiği fikrinde ısrarlıdır. Biz onlara bu noktada kendi aralarında bir birlik oluşturmalarını, bu birliği sadece kuzey ve/veya güney ile kısıtlamayıp tüm Kıbrıs çapında BM ve AB çatısı altında çözüm önerilerinde ortak bir zemin oluşturmalarını, ortak bir çözüm planı-deklarasyon- sunmalarını önerdik. Böylesi bir gelişme olduğu takdirde en azından bu tür bir çözüm için Kıbrıs halkının birleşmiş olacağını ve en azından bu burjuva-emperyalist çözüm türü için birlikte hareket edeceğini ve bunun bizim de kabülümüz olduğunu belirttik. Bu anlayışla onlara aylar öncesinden BMB Partisi önerisini sunduk.

Ne yazık ki 'sol'un hiçbir kesiminden bu yönde bir çaba görülmemiştir, ve bu anlaşılırdır. Burjuva çerçevede anlaşmak imkansızla işgal etmektir. Bu çerçevede anlaşmak Rum veya Türk burjuva çıkarılardan birinin veya diğerinin zarara uğramasını gerektirir. Burjuva Milli çıkar çatışmaları uzlaşmazdır. Burada tek geçerli yöntem güçlünün güçsüze empozesidir.

KSP-KK burjuva-emperyalist bir çözüm türüne karşı değildir. Burjuvaların kendi aralarında nasıl olursa olsun bir anlaşmaya varmalarına karşı değildir. Bu meyanda KTTO'sının önerisine, Avrupa

gazetesinin önerisine, BMB Platformu'nun önerisine, YBH, CTP, TKP önerilerine karşı değildir. Yani bu önerilerin gerçekleşmemesinin sebebi KSP'nin itirazları değildir. Bu önerilerin gerçekleşmemesinin nedeni, bu önerilerin burjuva öneriler olmasındandır.

Halkımız şunu görmelidir. Tüm bu çözüm önerileri yoksul ve küçük mülk sahibi vatandaşlarımızın hak ve çıkarlarını ayaklar altına almaya, ülkemizin bağımsızlığını ayaklar altına almaya dayanan, ve de adamızdaki çeşitli milliyetlerden yoksul ve küçük mülksahibi vatandaşları milli-dini temelde bölmeye dayanan anlaşmalardır. Böylesi anlaşmalar mümkün olsa bile, Kıbrıs sorununun onların çıkarlarına uygun bir çözüme yol açmayacaktır. Kıbrıs halkının kurtuluşu emperyalist dünya düzeninden kopmayı gerektirmektedir.

Çözüm ve AB çerçevesinde hareket edilecek, yani burjuva-emperyalist çözüm türleri zorlanacaksa ve, bu çerçevede hareket ortaklığı sağlanmak istendiği oranda da herkesin çeşit çeşit deklarasyonlar yayınlaması yerine BMB Platformu'nun bu çerçeveye uygun olarak formüle edilmiş olan önerisine uyulması gerektiği görüşündeyiz. BMB Platformu'nun tüm toplumun temsilcisi olarak bu görüşlerini Güney'e taşıyıp orada da birlik araması taraftarıyız.

BMBP'nin temel ilkeleri ortada iken, bu konuda toplumun büyük çoğunluğunu temsil eden 41 örgütten oluşmuş bir konsensus varken, KTTO'nun 'yeni' bir ilkeler manzumesini, ortak deklarasyon adı altında piyasaya sürmesinin ardında yatan nedenler nelerdir? Aslında KTTO yeni bir ilkeler manzumesini ortaya koymuyor! KTTO'nun ortaya koyduğu ilkelerin Ankara-Denктаş politikalarından zerre kadar farkı yoktur. Örgütlerden gelen eleştiriler ışığında KTTO'nun deklarasyonda düzeltmeler

yaptığı iddiası da koca bir yalandır. KTTO deklarasyonun bir iki kelimesini kaldırmak veya yerlerini değiştirmekle, ortaya koyduğu anlayış kesinlikle değişmemiştir. KTTO deklarasyonu "parça devletçiler", "ortaklık devleti", "kısmi egemenliklerden bahsederken, berrak bir tavır takınmamaktadır. Laf kalabalığı yaparak sorunu geçiştirmeye ve Ankara-Denктаş çizgisini halkımıza yutturmaya çalışmaktadır.

Geçmişte "BMBP varken bizim TKP ile ayrıca güçbirliği yapmamıza gerek yok, güçbirliği istiyorsa TKP de BMBP'na gelsin" diyen CTP, şimdi neden BMBP ilkelerine sarılmıyor da, KTTO'nun peşinden gidiyor? Yoksa 1 yıl sonraki genel seçimlerde KTTO desteği yine arkasına alarak yerel seçimlerdeki 'başarıyı' tekrarlamayı mı hedefliyor?

Emekçi Halkımız; Bölgemiz çok kritik bir dönemden geçiyor. ABD emperyalizmi, 'nükleer silahların denetimi' yalanını vesile ederek Irak'a saldırmaya hazırlanıyor.

Türkiye'de hükümeteşiz sayılan parlamento, hem de mecliste en büyük milletvekili sayısına sahip partinin karşı olmasına rağmen, (ki bu için bir itiraz değil, tribünlere yönelik, iç politika hesaplarıyla yapılan göstermelik bir itirazdır.) bir gecede AB uyum yasalarını geçirdi. Hiçbir TC yetkilisi bu uyum yasaları ile birlikte, Türkiye'nin AB'ye girişi için Kıbrıs sorununun çözümünden söz etmiyor. Çünkü uyum yasalarının devreye girmesi ile, AB'nin TC'ye aralık ayında takvim vermesi, ve Türkiye AB trenine atıldıktan sonra Kıbrıs sorununun çözümü planlanmaktadır. ABD'nin Irak operasyonu nedeni ile AB'ye bu yönde bir baskı yapmakta olduğu kolaylıkla görülebilmektedir. Kısacası, önce TC için AB, sonra da Kıbrıs'ta çözüm ve Kıbrıs için AB!

Ankara-Denктаş çizgisinin ve bunların güdümündeki KTTO'nun ve CTP'nin önce çözüm sonra AB demeleri işte bundandır.

KSP-KK işte bu nedenlerle KTTO'nun samimiyetine inanmamaktadır. Tüm örgütlerimizin bu sahtekarlığa dikkatlerini çekmeyi görev bilmektir. Unutmamalıyız ki KTTO bildirisindeki ilkeler BMBP ilkeleri ile taban tabana zıt ve bu ilkelerin inkarındır. Bizim için üzerinde konsensusa varılabilecek askeri müşterekler BMBP ilkeleridir. Bunun altına düşmeyeceğiz. CTP'ye ve tüm diğer mesleki - sendikal örgütlere, demokratik kitle örgütlerine de aynı çağrıyı yapıyoruz. BMBP ilkelerinden taviz vermeyin! Bu ilkelerin gerisine düşmeyin! KTTO deklarasyonunu reddedin!

Eğer KTTO samimiyetle, statükocu güçlere, kendi çıkarlarını çözümsüzlükte bulan güçlere, demokratik herşeye karşı savaş açmış olan bu güçlere karşı, statükoyu değiştirme kavgasına girerse; özgürlük, barış, federal çözüm ve AB çizgisinde yer alarak Ankara- Denктаş çizgisini reddederse, KSP olarak statükocu güçlere ve derin devlete karşı KTTO'nun yanında yer alacağımızı ve onu destekleyeceğimizi açıkça ilan ediyoruz.

Mevcut tüm diğer BM ve AB'li çözüm önerilerinden de fazlasıyla halklarımız arasında milli ve dini düşmanlıkları ortadan kaldırmayı güçlendirmeyi hedefleyen, tüm diğer BM ve AB'li çözüm önerilerinden de fazlasıyla yoksul ve küçük mülk sahibi vatandaşlarımızın haklarını ayaklar altına alan bu KTTO önerisini desteklemeyeceğimizi bildirir, onları BMB Platformu deklarasyonunu imzalamaya, ve BMB Platformunun bu konudaki önderliğine uymaya çağırırız.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
(KURUCULAR KURULU)

DÜNYADAN HABERLER... DÜNYADAN HABERLER...

Sendikayla Patron Masaya Oturdu, İşçiler Satıldı!

Paşabahçe Cam Fabrikası'yla ilgili görüşmek üzere, sendika patronları ile şişecam patronları İş Bankası'nın kullerinde dün öğleden sonra masaya oturdu. İşçilerin direnişe başladığı günden itibaren "Çözüm vardır, çözüm görüşmeden geçiyor. Fabrika çalışmasa bile buranın nasıl değerlendirileceğini konuşalım" açıklamaları yapan sendika ağaları, sonunda masaya oturdular. Yıllardır "uzlaşma" adı altında sendika eliyle yürütülen tasfiyede son nokta konuldu. İşçiler ve Beykoz satıldı.

İşçiler sendikaya tepki gösterdi. Yaptıkları anlaşmayı işçilere anlatmak için Fabrika'ya gelen Türk İş Genel Eğitim Sekreteri Salih Kılıç ve Kristal İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Bağçeci'ye işçiler "Kristal sen bizi sattın, kahrolsun sendika" sloganları ile karşılık verdi.

Anlaşmanın istedikleri şekilde düzenlenmesi için sabah saatlerine kadar eylemlerine devam eden işçileri ikna etmek Türk İş Birinci Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak'a düştü. Büyükkucak, eylemin başından beri sürdürdüğü tasfiyeci tavrını sürdürerek işçilere, yapacak bir şey kalmadığını ve protokole uyarak eyleme son vermeleri gerektiğini söyledi.

Bu sabah İşçiler, Kristal-İş Sendikası'nın Paşabahçe'deki binasına giderek kapısını ve tabelasını söktüler, tabelayı ezerek çöpe attılar.

Protokol teslimiyetin belgesi

Yapılan anlaşmaya göre Kristal-İş sendikası kazanım elde ettiklerini söylese de yeni bir şey getirmiyor. Anlaşımın ilgili açıklamada "Paşabahçe fabrikasının devamlılığını sağlayamamış olmamıza rağmen, üyelerimizin 708'ine yatay geçiş ile yeni iş imkanı ve emekliliğine 1 ile 3 yıl

kalan 157 üyemiz ise sınırlı da olsa teşvikler sağlanmıştır. 2002 yılında emekliliği hak edenler yasal ihbar ve kıdem tazminatlarını alacaklar, 2003 yılında emekliliği hak edenler kıdem tazminatını yüzde 21, 2004 yılında hak edenler yüzde 23, 2005 yılında hak edenler de kıdem tazminatını yüzde 25 zamlı olarak alacaklar. 2006 yılı ve daha sonra emekliliği hak edenlerden ayrılmak isteyenlere kademeli olarak teşvik uygulanacak. 10 yıla kadar kıdemli olanlar kıdem tazminatı yüzde 27, 11-20 yıl arası kıdemli olanlar yüzde 26, 21 yıldan daha fazla kıdemli olanlar da kıdem tazminatını yüzde 25 zamlı olarak alacaklar. Yasal ihbar, kıdem, teşvik ve diğer haklar bir defada ve hemen ödenecek." denilmekte.

"Yeni iş imkanı" sağladıkları gibi bir aldatmacayı patron ağzıyla açıklayan sendika, 708 işçiden en fazla 200'ünün Beykoz'dan ayrılacağını, bütün işçilerin Beykoz'da aileleri ile birlikte yaşadıklarını ve başka illere gidemeyeceklerini çok iyi biliyor. Ayrıca nakillerde son sözü patron söyleyecek. Aynen şöyle deniliyor: "Nakiller işyeri ihtiyacı ve işçilerin vasıfları dikkate alınarak işverence belirlenecek". Gösterilen yeni işlere gitmeyi göze alan işçilerin, gittikleri yerde kaç gün çalışabileceklerini tahmin etmek zor değil.

İki yıl önce tavandan tazminat hakkı kazanan işçilerin, iki yıl sıfır zam alınması sonucu, tazminat haklarının tavanın altına düştüğünü ve verilen teşviklerin bu kaybı bile karşılamayacağı görülüyor.

Yaptıkları açıklamalarda "Fabrika kapamanın çok acılı bir süreç olduğunun bilincindeyiz. Ama ülkemiz adına gecikmiş de olsak biz bu kararı aldık ve uyguluyoruz. Bundan dönüş yoktur." diyen patron, sendikanın yardımıyla umduğundan fazlasını elde etti.

Şimdi sıra Beykoz halkının tasfiyesinde.

Aydın Adamoğlundan üç şiir...

Başı'nın asıl adı Salih'iş meğer
Bişşa'ninki Mehmet
Babutsanın Opuntia ficus india,
Ercan'ın Dimbu,
Demokrasinin esaret.
Sustuğuma aldanmayın, haykırma gününde
anlıyacaksınız
Ne kadar çok dinlediğimi.

Tavuk bile kesemedik
Herbirimizden kahraman yapıldı
Tam bir işe yarayacaktık,
Tavuklar paketlerde satıldı.
Düşüncüyü yitirdiler sonraları,
Tembelliğe itildik yavaş yavaş.
Düşünmemek ve beceriksizlik erdem sayıldı
Özgürlüğü unutturacaklardı az kalsın.
Boynumuza halka takılınca
Hatırladık.

Düşmanlarıyla nasıl seviştığımızı mi,
Yurttaşlarımızla nasıl savaştığımızı mı
Anlatacağız torunlarımıza?
Ne anlar ne anlar
Rezil olmadan önce
Şimdi çağrılmanın tam sırasıdır
Be her!!!!!!!

KTTO'NUN "ÇÖZÜM VE AB" ÇAĞRISI ÇÖZÜMSÜZLÜĞE DESTEK OLMAK İÇİNDİR

Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın insiyatifi ile ortaya çıkan belge çok geniş bir destek sağladı. Söylendiğine göre 87 örgüt bu bildiriye imzaladı.

Bildiri Rum Toplumunda de ilgi gördü. Bazı rum örgütleri bu bildiriye İngilizceye tercüme ederek Birleşmiş Milletlere, Avrupa Birliğine ve birtakım uluslararası örgütlere gönderdiler.

Ancak bu arada Çağ-sen, Ekim Kültür Merkezi ve Ksg bildiriye imzalamayı reddettiler. Ama onların bu tavrı ne yazık ki halkımızın ve uluslararası kamuoyunun dikkatinden kaçtı. Daha doğrusu kaçırıldı. Çünkü bu bildirin 'kerametine' basın ve siyasi partiler de inandığı için "red cephesinin" açıklamalarına kimse yer vermedi.

Peki bizler bu bildiriye neden onay vermedik? Herkes "barış" ve "AB" yanlısı da biz mi karşıyız? Bu sorunun cevabını kestirmeden, tek cümle ile verip konuyu sonra açmak istiyorum.

Bizler Kıbrıs Türk Halkının ve genelde tüm Kıbrıs Halkının beklentilerini yükseltmek, rejime ve statükoya karşı muhalefetimizi daha ileri götürmek amacıyla 'Ticaret odası bildirisini' onaylamadık.

Herşeyden önce şunu vurgulamalıyım ki Kıbrıs Türk halkı için hiçbir 'çözüm', hiçbir uzlaşma bugünkü durumdan daha kötü olamaz! Kıbrıs'ın Kuzeyinde Kurulan Ankara-Denktaş rejimi demokratik olarak da, ekonomik olarak da 20yy'ın gördüğü en kötü rejimlerden biridir. Adaletsizlik, kanunların adamına göre uygulanması, devlet kesesinin 'devlet adamı' görünümü şehir eşkiyası tarafından soyulması, vatandaşın cebindeki paranın hergün 'devalüasyon' adındaki mekanizma aracılığı ile iç edilmesi, faili meçhul bombalamalar, demokrat ve aydın gazetecilerin katledilmesi ve en kötüsü yapılanların, yaptırımların ve failerin tüm toplum içinde bilinmesine rağmen kimsenin birşey yapmaması!! Tüm bunlar halkımızı usanma, bıkmaya noktasına getirmiştir. Bilhassa devlet eliyle yapılan yasadışı işler, voyvodalıklar; insanımızın ağına gitmektedir.

İşte bu koşullarda halkımız "olsun da nasıl olursa olsun, yeterki Ankara'nın boyunduruğundan ve Denktaş'ın şerrinden bir an önce kurtulalım" şeklinde bir teslimiyet içine girmiştir.

"Bize rağmen, birşeyler oluyor, bari biz de gayret edelim de olacaksa bizim isteklerimizi, taleplerimizi de dikkate alan bir çözüm olsun" demek kimsenin aklından geçmiyor demeye de dilim varmıyor, ama vatandaş o denli bıktı ve yıldı ki, "benden dolayı gecikme olmasın, biran önce ne olacaksa olsun" diye düşünmektedir.

İşte bu ruh halini yansıtmaya açısından bile 'Ticaret odası belgesi' Ankara-Denktaş rejimi için bir utanç belgesidir!

Bu ülkede barış istemeyen mi var? çözüm istemeyen mi var? AB'ye giriş konusunda birtakım tereddütler olsa bile bu noktada da ciddi bir engel yok. O halde 'Ticaret odası bildirisini' imzalamak özünde halkımızın en genel

Sosyalist Gözlem

Özdemir

Göçer

arzularını yansıtmaktan başka birşey değildir.

Önemli olan Ticaret Odası'nın bu bildiriye hangi gereksinimle ortaya koyduğunu anlamaktır.

Bildirin içeriğine dikkatli bakarsanız, hiçbir konuda somut ayrıntılara girilmediğini, tüm önermelerin yuvarlak cümlelerle geçirildiğini ve fakat halkımızın kafasında en çok yer bulan soruların yine yanıtsız kaldığını görürsünüz.

Örneğin Egemenlik konusunda, bu bildiride hiçbir gerçekçi yaklaşım yoktur.

Örneğin AB'ye katılım konusunda bu bildiride hiçbir somut takvimleme yoktur.

Örneğin "ortaklık anlaşmasının" Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yeni bir anayasa ile yeniden yapılanmasını mı içerdiği, yoksa bu devletin tamamen iptal edilerek yepyeni bir devlet kurulmasının mı önerildiği belli değildir. Çözüm olmaması halinde KC'nin AB ile birleşmesine ilişkin bir tavır yoktur.

Herşeyi çözüme bağlayıp pembe tablolar çizmek çok kolaydır. Fakat bizim 40 yıllık deneyimlerimiz emperyalist güçlerin ve onların çömezleri olan yerli işbirlikçilerinin Kıbrıs sorununda bir çıkmaz içinde olduklarını ve sürekli anlaşamadıklarını gösterir. 2002 yılı başından beri yürütülen görüşmelerin başarısızlıkla sonuçlanması halinde ne olacak? Asıl olan bu konularda halkı aydınlatılmaktır. "Önce anlaşın, ama Denktaş beyin ve Ankaranın istediği gibi bir anlaşma yapın, sonra da AB'a girelim" demek kolay! Bunun için vatandaşın desteğini almak da kolay! Peki ama asıl niyet ne?

KTTO'nun asıl niyeti bildirin satır aralarında gizlidir. Bu bildiri Denktaş'a anlaşmamak için gereksinim duyduğu mazareti yaratmak için hazırlanmış bir bildiridir.

Masadan anlaşmadan kalkacak olan Denktaş'ın neler söylediğini şimdiden duyar gibiyim.

"Ben halkımın seçilmiş(!) lideri olarak ancak halkımın çoğunluğunun istediği bir anlaşmaya imza atarım. Ticaret Odamızın önderliğinde Ağustos ayında hazırlanan ve 87 sivil toplum örgütümüzün imzaladığı bildiride halkımız, egemenlik talep ediyor, kendi topraklarında özgür olmak istiyor, anavatanının garantörlüğünü istiyor. Bunlardan taviz veren bir anlaşmayı ben nasıl imzalarım?"

Uzun lafın kısıyası, Ticaret odası bildirisini "Çözüm ve AB" maskesi altında çözümsüzlüğe destek olmak için gerçekleştirilen bir eylemdir.

Kıbrıs Türk Toplumunda Stratejik bir azınlık olarak Ankara'nın elinde tutsaktır. Irak'taki savaş olasılıklarının artmasıyla birlikte, ABD'nin de desteği ve AB'ye yapacağı baskılarla TC önce AB'dan bir takvim almayı ve ondan sonra Kıbrıs'ta bir uzlaşma sağlamayı planlamaktadır.

Bir gecede AB uyum yasalarını geçirip Kıbrıs sorunu konusunda kollarını bile kıpırdatmamaları boşuna mı sanıyorsunuz?

Emperyalizm, Globalleşme ve Kıbrıslı Türk İşadamlar?

AHMET ÖNAL

Bilimsel ve teknolojik devrimler hızla devam ederken, kapitalist üretim dünya çapında bir dizi uzmanlaşma alanları yaratmıştır. Örneğin, Uzak Doğu (Japonya, Tayvan, Hong Kong, Malezya vs) elektronik tüketim ürünlerinin üretiminde yoğunlaşırken, metropol emperyalist ülkeler modern savaş araçların üretimi ile üretim araçlarının üretimine ağırlık vermiştir. Global alanda üretim ve pazar, eski sömürge pazarlarından farklı olarak, global kapitalist-emperyalist üretimi ve pazarlamayı da beraberinde getirdi. Eskiden sömürgeler veya bağımlı ülkeler şu veya bu emperyalist ülkenin kontrolünde iken bugün emperyalizm yeni oluşturduğu anlaşmalar ile (WTO, GATT vs.) tüm pazarlara el atmaya başladı. Yatırımlarını artırdı. Bu yatırımlar bazen IMF aracılığı ile, bazen de çeşitli emperyalist tekeller aracılığı ile yapılmakta...

Ancak tüm bu "yeni" gelişmeleri, emperyalizmin özelliğinin değişip değişmediğini anlamak için, emperyalizmin ne olduğunu anlamak gerekir. Emperyalizm sermaye ihracı ise, tekelleşme ise, emperyalizm finans oligarşisinin yönetimi ise, emperyalizm rekabeti yok etmek ise, o zaman "globalleşme"nin ne anlama geldiğini bu çerçevede ele almamız gerekir.

Halil Paşa arkadaşımız, geçtiğimiz hafta boyunca Afrika Gazetesi'nde bu konuları ele alırken Marksizm'e ve diyalektik yöntemlere sürekli olarak atıfta bulunmakta, emperyalizmin bugünkü reorganizasyonunu (ABYi örnek vererek) anlatmakta ve Marx'ın 19.yüzyılda söylediklerinin eskidiğini ve bugün geçerli olmadığını dile getirmektedir (Bkz. Afrika Gazetesi, 10 Ağustos 2002).

Marx kapitalist ekonomiyi incelerken artı-değerin nasıl elde edildiğini, bu üretim ilişkilerinde kapitalist üst yapının nasıl ortaya çıktığını ve kapitalist toplumu yıkıma götüreceği antagonizmaların neler olduğunu açık bir şekilde sergiledi. Marx hayatta iken emperyalizm olgusu henüz ortaya çıkmamıştı. Bu nedenle kapitalizmin gelişerek tekelleştiğini, sermaye ihracına yöneldiğini ve azami sömürü için nelere başvurduğunu göremedi.

Emperyalizm olgusu, işleyiş yasaları ve devlet yapısı Lenin tarafından ele alındı. Bugünkü "globalleşme"yi ele alırken Lenin'in öğretilerini dikkatlice incelememiz ve günümüzde bunun ne anlama geldiğini, emperyalizmin "vahşi kapitalizm" mi yoksa "demokratik kapitalizm" mi olduğunu incelememiz gerekiyor.

Halil Paşa arkadaşımız globalleşmeyi anlatırken emperyalizmin demokratikleştikten söz etmekte bunu da AB'yi örnek göstererek anlatmaktadır.

Ancak bunlardan çok daha önemli olan iddiaları öne sürmekte Halil Paşa arkadaşımız...

Halil Paşa arkadaşımız

"Emperyalizm eski bildik üretim metodlarıyla, kol gücünü sömürmekten gitgide uzaklaşıyor. Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetine bağlı olarak, bilgi teknolojilerini kullanarak sistemin üretici güçlerini sürekli yenileyebiliyor." (abç) diyor. Halil Paşa arkadaşımız emperyalizmi Batı Avrupa, ABD ve Japon emperyalizmine eşitlerken, emperyalizmin bir dünya sistemi olduğunu görmüyor bile... Emperyalizm sermaye ihracı ise, emperyalizm tekelleşme ise ve bu globalleşme ile tüm ülkeleri içine almışsa, o zaman Filipinler'de eski gemilerin parçalanmasının sadece kol emeği ile değil aynı zamanda çocuk emeği ile yapıldığını Halil Paşa arkadaşımız bilmiyor mu? Veya Asya'da, ya da Latin Amerika'da Batı Dünyası için üretilen tüketim mallarının büyük bir çoğunluğunun çocuk ve kol emeği ile üretilen ürünlerden azami karlar elde eden emperyalist sömürü değil mi? Bu kol gücü sömürüsü, 20. yüzyılın ilk yarısına oranla daha büyük bir işçi ve emekçi nüfusu kapsamaktadır. Bunun

yatsınmaz bir realite olduğunu, ve dünya işçilerinin global üretimden elde ettikleri payın o döneme kıyasla çok daha düşük olduğunu Halil Paşa ve aynı düşünceyi paylaşan arkadaşlar bilmiyor herhalde...

Fakat Halil Paşa gibi düşünen arkadaşların itirazını duyar gibiyiz... "Asya veya Latin ve Güney Amerika ülkeleri emperyalist değildir!" iyi de Asya'ya, Latin ve Güney Amerika'ya yapılan IMF, Dünya Bankası "krediler"i emperyalist sermaye ihracı değildir? Bu krediler üzerinden elde edilen azami karlar emperyalist sömürü değilse o zaman nedir? Ve bu krediler sol söyleyip sağ vuranlar tarafından, göklere çıkartılan AB ülkelerinin IMF aracılığı ile veya doğrudan verdiği krediler değil mi? Bu üretim tarzı kapitalist-emperyalist üretim tarzı değil midir? Emperyalizm bir dünya sistemi değil mi? Bu ülkeler bu emperyalist dünya sisteminin parçaları değil mi? Bu ülkelerde 19. yüzyıl demokrasilerinin dahi olmaması emperyalist sistemin parçaları olmasından kaynaklanıyor mu?

"Globalleşme" diye bilinen olgunun sadece sermaye ihracı ile sınırlı kalmadığı, aynı zamanda, gelişmiş emperyalist ülkelerde insan sağlığına ve çevreye büyük zararları olan bir dizi fabrikaların ve üretimin, geri bırakılmış ülkelere taşınarak tekeller için ucuz ürün üretmesini sağladığını herkes biliyor.

Geride bırakılmış ülkelerin işçileri hiper enflasyon ortamında her gün daha da fazla sömürülürken, AB ve ABD gibi emperyalist ülkelerinde enflasyon çok düşük seviyelerde tutulabiliyorsa, bunun tek nedeni vardır. O da geri bırakılmış ülkelere açlık sınırında yaşayan işçilerin reel gelirlerinin daha da kısıtlanması ve sefaletle itilmeleri... Bu durum, kısa dönemde emperyalizmin gücünü de beraberinde getiriyor, emperyalistler karlarına karlar katarak, sömürülerini katmerleştiriyor. Bu gelişmiş emperyalist ülkeler, tüm bu sömürülerini yaparken kendi sermayelerini koruma altına almak için en modern tankları, uçakları, füzeleri, kimyasal-biyolojik silahları ve diğer savaş teçhizatlarını da geliştirmekten geri kalmıyor. Amaç Dünya'ya demokrasi getirmek midir? Kesinlikle Hayır! Onların her dediğini hayata geçirecek rejimler kurmak! Başına buyruk gerici ve ortaya çıkabilecek ilericilerimiz hizaya getirmek ya da yok etmek... Emperyalizm demokrasiden insan haklarından söz ederken, esas istedikleri sınırlı burjuva demokrasisi yerine tekelleşmesini devreye koymaktadırlar. Eğer "Dış Yatırımcı"nın sermayesi yerli sermayeden daha büyükse, o zaman yerli sermaye daha az söz sahibi olmalı, vs.. Türkiye'nin bugün yaşadığı ekonomik ve siyasi çalkantılar bunun en bariz örneğidir. İşçi isen, emekçi ise söz sahibi olamazsın. Küçük tüccar isen çok az söz sahibi olabilirsin. Kuzey Kıbrıs'ta da son sözün, yukarıda belirttiğimiz şekilde, büyük işletmeler (TC tekelleri) tarafından söylendiği Halil Paşa gibi arkadaşların dışında kim bilmez ki?

Halil Paşa arkadaşımız "emperyalizmin üretici güçleri sürekli yenileyebildiğini" neye dayandırıyor? Eğer emperyalist üretim azami kar yapmaksızın, üretici güçleri "sürekli" nasıl yenileyebilir? Bu maddenin tabiyatına aykırı birşey olur. Bugün metropollerde yaşanan ekonomik durgunluk neyi gösteriyor? Üretici güçleri sürekli yenilenebildiğini mi? Yoksa aşırı üretimden kaynaklanan ekonomik krizin faturasının gerek metropol gerekse geri bırakılmış ülkelerin üretici güçlerini yıkıma uğratarak mı? Yugoslavya, Rusya, Doğu Avrupa, Arjantin, Türkiye, Uruguay vb gibi ülkelerde hangi üretici güçler yenileniyor? Emperyalizmin üretici güçleri yenilediği doğru... Doğru da, onlar önce üretici güçleri yıktıktan, işçileri ve ailelerini açlığa ittikten, hatta bombaladıktan sonra -eğer ihtiyacı varsa- yeniler. İhtiyacı yoksa onları sürdürür.

Belli ki Halil Paşa arkadaş globalleşmeyi ve emperyalizmin işleyişini incelerken, AB ve ABD sınırlarının ötesine bakmaya tenezzül etmemiş... Kaldı ki bu ülkelerde de üretici güçler "sürekli olarak" yenilenemiyor. Avrupa ve ABD'de ilkel metodlarla yapılan birçok üretim vardır. Günümüzde teknolojinin gelişmesiyle tam otomasyon devreye konulabileceği onca sektör varken ve emeğin üretkenliği her gün artarken, AB ve ABD'de hala daha ehlikol emeği kullanılmakta, 7 saatlik işgünü uygulanmaktadır. Bunun en bariz örneği ise otomotiv sektörüdür.

Halil Paşa arkadaş "Solun, sermayenin karşı çıktığını (Ulusal egemenlik, Ulusal özgürlük) istemesi, eskiden kalma bir refleks. Bu sol karşı refleks, ne yazık ki daha çok egemenliği talep edilen az gelişmiş ülke diktatörlerine ve gerici yönetimlerine yararlıdır."

"İşadamlarımızın Kıbrıs'ta "çözüm ve AB üyeliği" çabalarına karşı çıkış, bence bugünün Kıbrıs somutunda, "Barış ve AB üyeliğine" değil, ama tam tersine bu sürecin bulandırılmasına hizmet ediyor." (Bkz. Afrika Gazetesi, 8 Ağustos, 2002) diyor.

Emperyalizmin karakteristik özelliklerinden biri olan tekelleşme, aynı zamanda demokrasiyi yoketme eğilimi taşıdığı kim bilmez ki? Hükümet ve devlet organlarının kitleler tarafından değil de tekellerin temsilcileri tarafından belirlendiğini kim bilmez ki? AB demokrasisi diye göklere çıkarılan demokrasi, tekellerin demokrasiden başka bir şey olmadığını kim bilmez ki? Halil Paşa gibi arkadaşlar!

İşin ucunda petrolü, ham madde kaynaklarını, pazarı ve sermaye ihracını güvence altına alma olunca, AB demokrasisinin her türlü barbarlığa girişmekten geri kalmadığını çok iyi gözlemledik. Yugoslavya'nın yıkılması, AB demokrasisinin kendi çıkarları uğruna neler yapacağını bariz bir örneğidir. Bosna'da savunmasız halkı korumayı üstlenen AB'nin demokrasisi ve insan haklarının Kıbrıs'ta ne kadar etkili olacağını görmek

için deha olmaya gerek yoktur, vs...

Kıbrıs AB için önemli ise, Kıbrıs'ın ekonomisinden dolayı veya AB'nin genişlemesinden dolayı değildir. AB Kıbrıs'ı niçin kendine katmak istiyor? Anglia'sından dolayı mı, yoksa denizinden ve güneşinden dolayı mı? Ne şarabından ne de denizinden! Ortadoğu petrol kaynakları ve Doğu Akdeniz alanını korumak amacıyla... Adayı askeri amaçlar için kullanma hakkı kazanacağı için... Bunu kim bilmez ki? AB emperyalistleri, Halil Paşa ve aynı düşünceyi paylaşan arkadaşlar gibi küçük planlar peşinde değildir.

Kıbrıs'ta, yukarıda anlattığımız çerçevede, hem emperyalist golballeşmeye karşı çıkmak hem de kendi ülkemizdeki emperyalizmin kollarına karşı çıkmak ve Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile bağımsızlığı talep etmek, TC ve uzantılarının işine yarıyor, diyor Halil Paşa arkadaş... Kitleleri bilinçlendirmek, örgütlemek, emperyalizmin barbarlığını teşhir etmek ve işçi ve emekçilerin iktidarını kurmak için savaşım vermemeliyiz, diyor Halil Paşa arkadaş...

AB Kıbrıslı Türklerin kurtarıcısıdır, işadamlarımız ilerici rol oynuyor, diyor Halil Paşa arkadaş...

Globalleşmeyi işadamlarımız çok iyi kavradılar ama Kıbrıs Sol'u bunu kavramadı, diyor Halil Paşa arkadaş...

Kıbrıslı Türk işadamları globalleşmeyi çok iyi kavradıklarından dolayıdır ki, "Çözüm ve AB" için önderliği ellerine almıştır. Çünkü onlar emperyalist sistemin parçalarıdır, kan damarlarıdır. Ve büyük emperyalist güçlerden destek alırlarsa ayakta kalabileceklerini, yoksa işçi ve emekçilerin her geçen gün örgütlenerek onların düzenini alaşağı edeceğini çok iyi biliyorlar... Ticaret Odası'nın yöneticileri ne de olsa eski "Solcu"durlar ve bunları çok iyi biliyorlar.

Kıbrıs'ta "Çözüm ve AB" sürecini bulandıran varsa, o da bu "çözüm"ü demokratik bir çözüm olarak lanse edenlerdir. ABD, AB, İngiltere, Yunanistan, TC, Kleridis ve Denktaş rejimi kendi çıkarları uğruna Kıbrıs halkını ezerken, kendi emperyalist çıkar oyunlarında kitlelerin kanlarını akıtacak bile varken, görevimiz kitlelere do?ruları anlatmak, onları bilinçlendirmek ve Sosyalist Parti'de örgütlemek de?lidir.

Daha düne kadar TC'nin Kıbrıs'taki uygulamalarına destek veren ve işçileri her gün hala daha iliklerine kadar sömüren bu işadamları de?il mi? Bu işadamları, kendi çıkarları uğruna TC ve Denktaş rejimine karşı çıkmayacak bir şekilde, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin garantörlüğünü ve çıkarlarını savunan önerileri ile, AB emperyalistlerine yağcılık yaptığını kim görmüyor ki? Ve biz, Sol olarak bunların önerilerini desteklemeliyiz! Bu da, Halil Paşa arkadaşımız ve onun gibi düşünenlere göre Marksizm ve diyalektiğin ta kendisidir! Ne diyelim?

İşçi ve emekçilerin Halil Paşa gibi dostları olduktan sonra düşmana ne gerek kalır!

Avrupa Metropollerinden Londra'dan, Haberler...

Polisin yayınladığı son raporda Avrupa Metropollerinden Londra'da Temmuz ayında 20 kadar silahlı suç işlenmiş ve bunların 5 tanesi ölümlü sonuçlanmıştır.

İngiliz ordusunda son yıllarda "sebebi açıklanamayan"ölümler arttı. Geçtiğimiz ay intihar etti denilen gencin arkadan vurularak öldürüldüğü açığa çıktı.

Bunun yanında tartaklanan ve tecavüze uğrayanların sayısı hesaplanamaz durumda.

Londra Southwark Belediyesi sömürü yöntemlerini bir kademe daha geliştirdi. Sağlık, Toplum hizmetleri sosyal güvenlik gibi konularda yardım, bilgi ve danışmanlıkla görevli olmasına rağmen bu hizmetleri gönüllü kurum ve kuruluşlara yarı fiyatına yaptırmanın yollarını ve taktiklerini geliştirmektedir.

Belediyenin, sendikaların mücadeleleri sonucunda yayınladığı maaş oranlarına göre bir işçiye saati 12.10 sterlinden ödenmeli, bu miktar işçinin katılması gereken kurslara yapacağı harcamalar ve benzeri ödemelerin hesaba katılmadan alacağı ücrettir.

Uygulamaya koymaya çalışılan sistemde işçinin hakkı olan maaş üzerinden artı değer kazanıp bunu belediye içinde tutup meclis üyelerinin özel maaşlarına zam yaparlık tüketme planları geliştirdi. Saati 31 sterlin vererek danışmanlık ve yardım yapan

kuruluşlara gördükleri davaları karşılamalarını önermekte. Senede 22,033 sterlin alan bir işçinin senede görmesi gereken dava sayısı 700 kadar olur. Mukavele ile verilecek bu parayla işletme, işletmenin tüm masraflarını da karşılamak zorunda. Kıra, elektrik, su, işçinin vergileri vs.vs. herşey bu paraya dahil olunca bir işçinin 700 dava yerine senede 1380 davaya bekması gerekmektedir ki bu da davaların baştan savma yapılmasını getirecektir. Bu uygulamaya karşı durmak bugünkü koşullarda imkansız hale getirildi.

Bu da bu işlerin, halkın hakkı olan ve devletin temin etmesi gereken bu görevlerin hayır kurumlarına, özel kurumlara devredilmesi ile mümkün oldu. Belediye bir sürü işleri kendi çatısında yaptırmıyor, özel şirketlere veya gönüllü kuruluşlara yaptırtıyor. Şimdiki şartlarda "sen yapmazsan başka bir kurum yapar" tehdidini savurarak boykot ve grev girişimlerini baltalıyor. Burjuva hayır kurumlarını (NGO) kurma, destekleme ve ayakta tutmasının nedeni işte budur. Senin veya benim kara kaşımız için değil. Devletin yapmadığı ve de yapmayacağı sorumlulukları başkalarının sırtına yüklemeye, kendi işçilerine atamayacağı gazlıkları bu kurumdaki işçilere atma ve de işler kötüye gittiğinde bu kurumlar beceremedi deyip işin içinden çıkma...

Londra Mektubu

Elif Kara

CTP EŞİTTİR KIBRIS TÜRK TİCARET ODASI

Ticaret odasının son teşebbüsleriyle BMBP'nu oluşturan sivil toplum örgütlerinin ve daha bir sürü örgütün onayının alındığı Kıbrıs Türk Sivil Toplumun Ortak Vizyonu adlı bildiriye sadece Kıbrıs Türk halkının değil bunun yanında Kıbrıs Rum, Türkiye ve Yunanistan halklarının da yararına olacağı iddiası var. 18 Temmuz 2000'den beri BMBP'na tepki olarak kurulmuş, kurdurulmuş UHH gibi bir sürü sağ örgütün dağıtılmadığı BMBP'nu, CTP'nin de desteği ile bertaraf edip örgütleri dağıtmasıyla da KTTO'sı unutulmayacak bir girişim gerçekleştirmiştir. Hem de sol söylemlerle.

Daha doğru belirtmek gerekirse KTTO'sı Kıbrıs sorununda taraf olan devletlerin halkları, işçi, köylü, esnaf, gençlik vs, vs, yararına iddiası ile Türkiye'nin garantisi altında bu bayrağı, çözümle birlikte AB bayrağını taşıma görevini üzerine almayı en uygun görev olarak gördü ve harekete geçti.

En azından 18 Temmuz 2000 sürecinden beri bu halk da aynı şeyi, çözümle birlikte AB diyordu. Hatta daha da fazlasını. Oluşturdukları BMBP'na belirledikleri temel ilkelerine bakarsak, Kıbrıs Türk halkının bağımsızlığını da kendilerine hedef aldıklarını görürüz.

İlk üç ilke:

- bu memleket bizim
- kendi kendimizi yönetmeliyiz
- dayatma ve müdahalelere hayır.

Olarak belirlenmiştir.

Bunun için de Türkiye'nin dayatma paketlerine karşılık verme yolunu seçerek 2000 senesi sonlarında toplu grevlerle değişik eylemlere girişmişlerdir.

O zamanlar halkın taleplerini kendisine esas almış olan 41 örgütün oluşturduğu BMBP'nun bu girişimlerine KTTO'sından destek gelmemiştir. Tam tersi ilk etapta halktan gelen seslerle biraz bocalayan UBP-TKP hükümetine, Denktaşla birlikte destek vererek yol yösterici tavırlar sergilediler. "Paket imzalsın herşey yoluna girer" demeçleriyle halkın

karşısında yer alanlarla birlikte hareket etmeyi kendi çıkarlarına uygun görmüşlerdir.

Şu an yayımlayıp da tüm sivil örgütlerini konsensusa çağırarak bildiriyle de sanki kendileri bu işin içinde, işçiyi, memuru, emekliyi, köylüyü, gençliği esnafı perişan edenlerden değillermiş gibi bir tavırla tüm suçu hükümetlere atma gayretini gösteriyorlar.

Peki ama ne değişti ki bu adamlar halkı kullanarak halkı kurtaracakları palavrasına sarılmak ihtiyacıyla harekete geçiyorlar.

Bir kere şunu kafamıza iyice yerleştirelim. KTTO'sı mensubu olanlar parasını nereden kazanıyorlar? İçinde yaşadığımız kapitalist sistemin kendilerine sağladığı fırsatları kullanıyorlar. Ellerindeki sermaye [para, taşınmaz mal varlığı, üretim aletleri] sayesinde karlarına kar katarak varlıklarını sürdürüyorlar. Çalışarak değil. En azından işçi, köylü, esnaf gibi çalışarak değil, emek vererek, ter dökerek değil.

Oturdukları yerde başkalarını çalıştırarak kazanıyorlar. Kendileri kazandıkları müddetçe de isterse taş taş üstünde kalmasın. Hiçbir şey umurlarında değil. Türkiye'nin dayatma paketiyle halkın yaşam şartları kötüye mi gitmiş, geçinemiz duruma mı gelmiş bu beyleri hiç ilgilendirmiyor. Kendi çıkarlarını ters yönde etkilediği an ses vermeye başlarlar. O güne kadar kulaklarını tıkadıkları halkın sesini, sadece kendi çıkarları zedelendiği an, hakla birlikteymiş gibi tavırlarla, duyduklarını ilan ederler.

Bir şeyi iyice kavramak gerek. Bu özellik sadece bizim Kıbrıs Türk burjuvalarına mahsus bir özellik değildir. Burjuva sınıfı dediğimiz çoğunluğu temsil etmeyen bu sınıfın ortak karakteridir. Milliyetleri yoktur. Bütün uğraşları da oturdukları yerden tüm dünya nimetlerini kendi yararlarına kullanmaktır. Bunların bir parçası olan bizim KTTO'sı da bunların

çıkarlarını korurken kendi havuzuna da su akıtma uğraşı içindedir. Dünya burjuvalarından bağımsız hareket edememektedirler.

Türkiye'nin Paketlerini destekleme mecburiyeti bundan gelmektedir. Türkiye burjuvazisini memnun etmelidir ama kendisi de faydalanmalıdır. Görünen o ki KTTO'sı Türkiye burjuvalarını memnun ederken kendileri pek bir şey kazanmamaktadır ki bunların yanında daha güçlü burjuvalar armakta fayda görmekteydirler. Yayınladıkları bildiriyle de ekonominin kötüye gittiğini ve çare olarak AB'ni gördüklerini belirtiyorlar. Ama o kadar korkak ve kallesiz bir sınıfın temsilcileridirler ki fırsat bulsalar birbirlerini bir kaşık suda boğabilecekleri Türkiye burjuvalarını da memnun etmeyi uygun görüyorlar.

Halkın Ankaradan kurtulmak istemesinin önünü açma diye bir sorunları olmamasının temelinde yatan da budur.

Bunu da çeşitli yöntemlerle ustalıklarla yapmaktadırlar. Halkı temsil ettiğini iddia eden parti, sendika temsilcileri veya örgütler içerisine yerleştirdikleri kendi adamları vasıtasıyla, çoğu zaman kendileri ortada görünmeden, işlerini döndürmektedirler.

41 örgüt içinde yer alıp da çoğu sendikaları kendi adamlarıyla yöneten, BMBP'nun temel maddelerine imza atmış CTP, 2001 senesi kongresindeki

"Varoluş Yolumuz" kitapçığındaki tezleri kabul ederek BMBP ilkelerine ters olan bağımsızlık ilkesini yok saydı. Çözümle AB tezinin Türkiye'nin etkin garantisiyle olabileceğini kabul ederek, Ankaranın Kibistaki varlığına evet diyerek, halkın egemenlik arzularının önüne set çekmiştir. CTP'nin BMBP'nda çoğunluğu elinde bulundurması, burdaki imzasının hesabının sorulmamasını getirdi.

KSG, CTP kongresi için yayınladığı yazıyla CTP'lilere bu "Varoluş Yolumuz" önerilerini kabul etmemeleri çağırısını yapmıştı. Bununla CTP'nin sol olarak kendi sonunu hayata geçireceğini vurgulamıştı. Öyle de oldu. İlke değişikliği ile KTTO'sının da desteğini alan CTP belediye seçimlerini almış ve KTTO'sına borçlanmıştı. Becerip de KTTO'sını BMBP ilkeleri yönünde kullanmak bir şey, KTTO'sının ilkelerine uyarak BMBP'nu etkisiz hale getirmek başka bir şey.

Nitekim KTTO'sı BMBP'nun varlığını hiç ederek örgüt temsilcilerine seslenebilmiştir.

Odanın "Kıbrıs Türk Sivil Toplumunun Ortak Vizyonu" adı altında tüm örgütlerden imza istediği bildirinin BMBP'nun ilkeleriyle ayrışması, ama CTP'nin "Varoluş Yolumuz" ilkeleriyle çakışması, CTP'yi tam manasıyla Türkiye'nin etkin garantisinin devamıyla çözümle birlikte AB diyen Burjuvaların kucacağına oturtmuştur.

Kendisini sosyalist olarak gösterme yarışında olmasıyla bilinen CTP, halkın Temmuz 2000'deki tepkisiyle sol demokrat bir yapı sergilemek zorunda kalmışsa da, halkın Ankaraya karşı örgütlü tepkisini yok etme uğraşından öteye geçmemiş, tam manasıyla sermayenin yanında sağ bir parti halini almıştır.

Yukarıda bahsi geçen emek-sermaye, Halk-KTTO, çelişkisinden sermayenin yanını seçerek "Varoluş Yolumuz"u tutarlı bir çizgiye dönüştürmüştür.

Gerek Türkiye, gerekse AB burjuvalarını kendisine kurtarıcı olarak görüp, göstermeye çalışması sermayeye olan bağlılığının gereklidir. Bu sistemi

yaşatmak gayretinin bir parçasıdır.

Halbuki halkların kurtuluşu sermayenin çıkarlarıyla taban tabana zıttır.

Sermayeye olan bu zıtlık sermayeye uyuşmayı değil, mücadeleyi gerektiren bir zıtlıktır. Dolayısıyla emeğin kurtuluşu sermayenin koruyuculuğunu üstlenmiş emperyalist sisteme karşı örgütlü mücadeleyi gerektirir.

Anti-Emperyalist Birleşik Cephenin kurulmasını.

TİCARET ODASI NEREYE KOŞUYOR?

A. Savaş

Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın (KTTO) bugünkü yöneticileri 1950'lerde Kıbrıs Türk halkı can derdindeyken "Türk'ten Türk'e" kampanyasıyla palazlanan ticaret burjuvalarının hem ekonomik hem de politik mirasçılarınıdır.

İster o dönemlerde, isterse bugün bu burjuva kesimin belirleyici karakteri bağımsızlık gibi bir erdemden uzak, tersine hem ekonomik hem de politik olarak güçlüye alabildiğine bağımlılık ve kölelik olarak belirlenmiştir.

KTTO'nu oluşturan burjuvaların bu karakteri Boyacı dönemine olduğu gibi şu anki Erel-Damdelen ekibine de damgasını vurmuştur. İki ekip arasındaki tek fark, Boyacı ekibi TC'nin Kıbrıs politika ve uygulamalarını Taksimci-Şükrancı söylemle savunur ve uygularken, Erel-Damdelen ekibi aynı politikaları "insan hakları", "demokrasi" ve "barış" gibi sol söylemle süsleyerek savunmakta ve uygulamaya çalışmaktadır.

Daha dün TC'nin dayattığı ekonomik yıkım paketlerinin yılmaz savunucuları olanlar bugün, hiç payları yokmuş gibi ekonominin perişanlığından bahsedebilmekte ve "kötü ekonomi yönetimi" gibi yuvarlak bir söylemle aslında TC'nin Kıbrıs'ın kuzeyine uyguladığı sömürgeci politikaları gizleme gayretkeşliğini gösterebilmektedirler.

KTTO yayınladığı ve "toplumsal konsensus" oluşturmaya çalıştığı "Ortak Deklerasyon"la neyi hedeflemektedir?

KTTO bu deklasyonla;

1. 2000 yılında "BU MEMLEKET BİZİM, BİZ YÖNETECEĞİZ!" ana şiarıyla ortaya çıkan, Kıbrıs Türk toplumunun ezici çoğunluğunun destek ve onayını alan BU MEMLEKET BİZİM PLATFORMU'nun mücadele içinde oluşturduğu toplumsal insiyatifi eline geçirmek, CTP ve ona bağımlı örgütlerce yaralanan, etkisizleştirilmeye çalışılan BMBP'nu gömme amacını gütmektedir.

2. KTTO'nun Kıbrıs sorununun çözümüne yönelik görüş ve önerileri yeni değil, Denktaş ve TC'nin ta başından savunduğu görüşlerdir. Denktaşın görüşlerinin "sol" söylemle süslenmiş versiyonudur. KTTO Kıbrıs sorununa bulunacak bir çözümün Kıbrıs halkının çıkarlarından çok TC'nin çıkarlarına hizmet etmesi gerekliliğini savunmaktadır.

Bakın ne diyor KTTO:

"Taraflarca kabul edilen çözüm paketinin, doğal olarak Türkiye'yi tatmin etmesi, ada üzerinde ve Doğu Akdenizde Türk-Yunan dengelerini bozmaması ve Türkiye'nin ile üyelik müzakere sürecinin başlama tarihinin verilmesini içermesi gerekecektir.

...

Şu anda görüşme masasında sözkonusu olan hem Kıbrıslı Türklerin var oluş mücadelesinin şanlı şerefli başarı ile noktalanması hem de Türkiye halkının çağdaşlaşması ve zenginleşip hem ekonomik hem de siyasi yönden çok güçlü bir Türkiye yaratma projesidir."

TC siyasi çıkar ve perspektiflerine kendisini endekslemiş olan Kıbrıs Türk ticaret burjuvazisi ve onun örgütü KTTO somut olarak ne yapmaya çalışıyor? O, bir yandan görüşme sürecinde Kıbrıs Türk halkını Denktaş'ın arkasına dizmeye çalışarak TC ve Denktaş'ın masada gücünü artırmaya çalışıyor, diğer yandan da, cephe gerisini sağlamlaştırarak olası bir politik kriz ortamına hazırlanıyor.

Bu tür ayak oyunlarına gelmemek ve halkımızın haklı davasını savunmanın yolu BMBP'na sahip çıkmak, 18 temmuzlarda ortaya çıkan dinamizm ve kararlılığı yeniden yeşertmek ve hatta daha ileri boyutlara taşımak olmalıdır.

Bu uğurda çaba harcamayanlar, hatta tersi gayretlerle halkın saflarını ve mücadelesini zayıflatarak TC'ye peşkeş çekmeye çalışanlar tarih önünde hesap vermekten kurtulamayacaklardır.

KUZEY KIBRIS'TAKİ TÜRKİYELİ GÖÇMENLERİN KÜLTÜR FARKLILIĞI

Dr.Ahmet Cavit

Bilindiği gibi, 1571 yılından beri Kıbrıs adasında Kıbrıslı Rumlarla birlikte yaşamakta olan Kıbrıslı Türkler, 1974 yılında yaşanan savaş ardından, adanın %37'lik kuzey bölgesine toplandılar. Bu tarihten başlayarak adanın Türk denetimi altındaki bölgesine Türkiye'den önce "mevsimlik işçi" adı altında nüfus getirilirken, daha sonra bu bölgenin nüfusunu artırmak amacıyla, gerek kitle, gerekse tek tek aileler halinde göçmenler burada iskan edilmiştir.

TC KÖKENLİ NÜFUS

En son yapılan 15 Aralık 1996 tarihli nüfus sayımının sonuçlarına göre, Kuzey Kıbrıs'ta 200,857 kişi yaşamaktaydı. KKTC Başbakanlık Planlama Örgütü Müsteşarı Ahmet Bulunç tarafından yapılan açıklamaya göre, bunun 164,460 kişisi KKTC uyruklu, 30,702 kişisi TC uyruklu öğrenci, çalışan, işsiz vd olup, 5,425 kişisi de diğer ülke uyruklu idi. (Kıbrıs, 28 Kasım 1997)

KKTC uyruklu olarak gösterilenlerden 137,398 kişi KKTC doğumlu iken, 23,924 kişi TC doğumlu, 3,138'i de 3. ülke doğumlu idi. Daha ayrıntılı bilgi verilmemiş olduğundan KKTC doğumlu olan 137,398 kişiden hangilerinin Kıbrıslı Türk, hangilerinin Türkiyeli göçmen anne-babadan doğduklarını belirlemek olanaklı değil.

Ote yandan Kıbrıs Cumhuriyeti İstatistik Dairesi'nin tahminlerine göre, adanın kuzeyinde 2000 yılı sonunda 115 bin TC uyruklu göçmen bulunmaktadır. Kıbrıslı Türklerin sayısı ise 87,800 olarak verilmekte, 1974-2000 yılları arasında da 55,000 Kıbrıslı Türkün adayı terkettiği tahmin edilmektedir.

KAÇAK İŞÇİ SORUNU

Çalışma ve İskan Bakanlığı Müsteşarı Ahmet Alper, KKTC'deki işyerlerinde çalışanların %70'inin "kaçak" olduğunu açıklarken (Kıbrıs, 7 Ekim 1999), KKTC Meclisinde konuşan CTP Mağusa milletvekili Sonay Adem de, KKTC hükümeti ile başsavcılığın gizlice anlaşarak, ülkedeki 20-25 bin kaçak işçinin statülerinin yasalaşması için gayret gösterildiğinden şikayet etmekte ve bu yönde TC hükümetiyle gizli protokoller imzalandığını söylemiştir. (Kıbrıs, 1 Kasım 2000) Bu arada kaçak işçilerin sosyal güvenceden yoksun ve sendikal örgütlenmeden uzak çalıştırılmaları birçok sorunlar da yaratmaktadır.

SOSYAL VE SİYASAL ÖRGÜTLENME ÇABALARI

TC kökenli bu göçmenler, Türkiye'nin çeşitli illerinden gelmekle beraber, bazıları geliş bölgelerine göre örgütlenmiş bulunmaktadır. KKTC Karadeniz Kültür Derneği, Erzurumlular Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Malatyalılar Kültür Derneği, Çukurovalılar Kültür ve Dayanışma Derneği, KKTC Hacı Bektaş-ı Veli Kültürünü Araştırma ve Tanıtma Derneği, Türk Göçmenler Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği gibi. Bu arada Gaziantepçiler, ya da Kayserililer bir araya gelerek sosyal dayanışma geceleri düzenlemektedirler.

Kuzey Kıbrıs'a yerleşmiş olan TC göçmenleri, 1980'li yıllarda ayrı siyasal partiler kurarak (Türk Birliği Partisi, Yeni Doğu Partisi gibi) genel seçimlere de katılmışlar ve koalisyon hükümetlerine bakan olarak katılarak, anahtar roller üstlenmişlerdi. Ama daha sonra görülen lüzum üzerine örneğin YDP, Demokrat Parti ile birleştirilmişti.

1993 genel seçimlerinde milletvekilliği için aday olanlar arasında TC doğumlarının oranı %22 iken, 1998'de bu oran %17 idi. Son yapılan 1998 genel seçimlerinde ise, 3'ü DP'den, 1'i de UBP'den olmak üzere 4 tane TC kökenli kişi milletvekili olarak seçilerek, KKTC Meclisi'ne girmişti.

Son genel seçimlerde, Meclis'te yeterince temsil edilmediklerini öne süren bir grup TC göçmeni, Kıbrıs Türk basınına paralı bir ilan vererek, "Nüfusun %40'ını (Kıbrıs, 15 Aralık) / nüfusun yaklaşık üçte birini temsil eden geniş halk kesiminin oyunun kurnazca bölündüğü ve bu kesimin Meclis'te hakça ve dengeli bir şekilde temsil edilmesinin önlenmesi"nden şikayetle, bu durumu protesto etmişti. (Hürriyet-Kıbrıs, 22 Aralık 1998) Ote yandan bazı Kıbrıslı Türkler, seçimlerde oy kullanma hakkı verilmiş olan TC kökenli göçmenlerin Kıbrıslı Türklerin kendi iradelerinin sandığa yansımalarına engel olduğu şeklinde şikayetlerini sürdürmektedirler. Ama bu konuda herhangi bir önlem alınmış bulunmamaktadır. Dahası, seçim öncesi dönemlerde KKTC uyuşuna kaydedilen TC göçmenlerinin sayısında artışlar

görülmekte ve kurulu rejime destek verenlerin sayısının artması için girişimler kesintisiz devam etmektedir.

EVLENME VE DOĞUMLARDA DİKKATI ÇEKEN HUSUSLAR

KKTC Başbakanlık Devlet Planlama Örgütü'ne bağlı İstatistik ve Araştırma Dairesi'nin Şubat 2000'de yayımladığı 1998 yılına ait İstatistik Yıllığı'nda yer alan verilere göre, 1998 yılı içinde KKTC'de 1108 evlilik olmuştur. Evlenen erkek ve kadınların, evlenme anındaki karşılıklı okur-yazar durumuna bakıldığı zaman (s.36) şu durum dikkati çekmektedir:

	Erkek	Kadın
Okuma-yazma bilmez	6	2
İlkokul	109	142
Orta ve dengi okul	188	202

Kıbrıslı Türk erkek ve kadınların genellikle en az lise ve dengi okul mezunu oldukları göz önünde bulundurulacak olursa, 1998 yılında yapılan evliliklerin en azından üçte birinin TC kökenli kişiler arasında yapıldığı görülmektedir.

Aynı şekilde, Kıbrıslı Türk erkek ve kadınların daha ileri yaşlarda evlenip, doğum yaptıkları da göz önünde bulundurulacak olursa, aşağıdaki tablodan da anlaşılacağı gibi (s.22), TC kökenlilerin, 1998 yılı içinde meydana gelen doğumların yarıya yakınına gerçekleştirildikleri ortaya çıkmaktadır:

Eğitim durumu	Baba	Anne
İlkokul	751	812
Ortaokul	390	259
Klasik Lise	963	1103

Yine aynı İstatistik Yıllığı'nda yer alan bilgilere göre (s.23), 1998 yılı içinde KKTC'de 2433 doğum olayının meydana gelmiştir. Bu doğumların gerçekleştiği yerle ve annenin yaşına göre dökümü şöyle olmuştur:

Yaş	Devlet Hastanesi	Özel Klinik
	1039	1394
14-19	103	53
20-24	420	448
25-29	292	509

Bu verilerden de benzer sonuçlar çıkmaktadır. Daha erken yaşlarda evlenip doğum yapan TC kökenli kadınlar, sosyo-ekonomik durumlarının daha düşük olması nedeniyle, Kıbrıslı Türklere kıyasla daha çok Devlet Hastanelerinde doğum yapmayı tercih etmektedirler.

Nitekim bu durum, KKTC Meclisinde yapılan tartışmalarda da gündeme gelmiş ve zamanın Sağlık ve Çevre Bakanı Dr.Gülşen Bozkurt tarafından dile getirilmiştir. KKTC hastanelerinde tedavi görenlerin yüzde 30'unun TC vatandaşı olduğunu açıklayan Dr.Gülşen Bozkurt, "Türkiye'den KKTC'ye doğum yapmaya gelenler var" diyerek, Meclis'teki konuşmasını şöyle sürdürmüştür:

"Feribotla Girne Limanı'na ayağı kırık bir durumda gelen hastalar var. Telefon edip, limana ambulans gönderilmesini istiyorlar. Ambulans şoförüne de Girne'deki hastaneye değil, Lefkoşa Devlet Hastanesi'ne gitmek istediklerini söylüyorlar. Ameliyat edildikten sonra faturayı çıkarıp veriyoruz. "Paramız yok, isterseniz canımızı alın" diyorlar. Elimiz kolumuz bağlanıyor."

Dr. Gülşen Bozkurt'un verdiği bir uç istismar örneğine göre, Türkiye'de ameliyat olacak para bulamayan bazı hastalar, KKTC'ye getirilmekte ve burada çalışma izni aldıktan sonra, bu hastalar sağlık kurulu kararıyla geri Türkiye'ye gönderilerek ameliyat ettirilmiştir. TC uyruklu bu kişilerin milyarlarca liralık ameliyat masrafı ise, KKTC devleti tarafından karşılanmaktadır. (Kıbrıs, 24.2.1999)

TC GÖÇMENİ AİLELERDE AİLE PLANLAMASI YOK

KKTC genel nüfusu içinde giderek çoğunluk durumuna gelen TC kökenli göçmen nüfusun önemli bir kısmı, gerek eğitim düzeyi ve gerekse sosyo-ekonomik durum açısından Kıbrıslı Türk nüfusa kıyasla daha alt düzeylerde bulunmaktadır. Bu kişilerin daha çok kırsal kökenli veya Kıbrıs koşullarından farklı köklerden gelmeleri nedeniyle, bazı çevresel uyum güçlükleri göstermeleri de doğal olmaktadır. TC kökenli göçmen ailelerin Kıbrıs Türklerine kıyasla eğitim durumlarındaki gerilik ve beraberlerinde getirdikleri geleneksel kültür farklılığı yüzünden, erken yaşta evlenme ve çocuk sahibi olmaları da dikkati çekmektedir.

Örneğin bu ailelere mensup kız çocukları, eğitimlerini erkek çocuklara kıyasla daha erken sonlandırmakta ve daha erken yaşlarda evlenip, erken yaşlarda çocuk sahibi olmaktadır. Aile içinde erkek çocuk,

kız çocuklarına kıyasla daha fazla sevilip, tercih edilmekte ve "erkek adamın erkek çocuğu olur" gibi deyimlerle cinsiyet ayrımcılığına gidilmektedir.

TC kökenli göçmen ailelerde, aile planlaması ve doğum kontrolü gibi kavramlar pek bilinmediğinden, bu ailelerdeki çocuk sayısı da "Allah verdi"ği için daha fazla olmaktadır.

ÇOCUK BAKIMINDAKİ FARKLILIKLAR

Anne-babanın eğitim ve sosyo-ekonomik durumunun düşük olduğu durumlarda, özellikle yeni doğan bebeklerin düzenli sağlık denetiminden geçirilmemesi, bazı gelişim bozukluklarının geç teşhisine yol açabilmektedir. Sadece süt, unlu gıda ile besleme, sebze çorbasına başlamayıp muhalebelerle sağlıksız beslenme, hijyenik olmayan koşullar yüzünden kusma ve ishale bağlı su kaybı, sık sık hastalanma ve ateşli hastalıklarda erken önlem alınmaması sonucu enfeksiyona bağlı komplikasyonlar sık görülen durumlardır. Yapılması zorunlu olan bazı çocuk hastalığı aşılarının zamanında ve düzenli olarak yapılmasında da bazı ihmaller görülmektedir. Bu ailelerin ilkokula giden çocuklarında da, eğitim düzeyi düşük olan anne-babadan yeterli desteği görmeme ve yaşam koşullarındaki zorluklar yüzünden gerekli randimanın alınmadığı saptanmıştır.

SUÇ İŞLEME EĞİLİMİ OLANLARDAN İLGİNÇ ÖRNEKLER

Kıbrıslı Türklerin büyük bir kısmı daha çok kamu görevinde çalışmayı tercih ederken, kol gücüne bağlı iş alanlarında da çoğunlukla TC kökenli göçmen ve kaçak işçilerin çalışması dikkati çekmektedir. Özellikle inşaat, otelcilik, lokanta işletmeciliği, tamiratçılık gibi dallarda çalışan TC göçmenleri, hizmet kesimindeki büyük bir boşluğu doldurmaktadırlar.

Gerek KKTC'ye yerleşmiş olan, gerekse buraya turist olarak gelip çeşitli hırsızlık, soygun, cinayet, ırza geçme vb suçlar işleyen TC kökenli kişiler, adadaki sosyal yaşamdaki huzur için bir tehdit unsuru olmayı sürdürmektedir. Kıbrıs Türk basınına son yıllarda yansımış olan bazı ilginç olaylardan bir kısmını buraya aktararak, yazımızı bitiriyoruz:

* Koyuna tecavüz etti! Böyle rezalet olmaz. Ülkemize turist olarak gelen 30 yaşındaki S.D., bir koyuna tecavüz etti. 10 milyonluk kefaleti yatıramayan sanık hapse atıldı. (11.7.1993)

* Ülkemizde böylesine hırsızlık olayı görüldü mü? Bu kez bahçeden ağaç çaldılar. (12.9.1994)

* Lefkoşa Yeni Sanayi Bölgesi'ndeki iki fabrikaya önceki akşam giren hırsızlar, fabrikalardan sadece bir miktar giyim eşyası çalmakla kalmadı, eşofman giydirilmiş bir vitrin mankenine de tecavüz etti. Sarışın mankenin giydiği eşofman üzerindeki sperm lekelerini farkeden fabrika sahibi ve çalışanlar hayretler içinde kaldı. (8.10.1994)

* Girne'de Entari Butik'e giren hırsızlar, dükkandaki manken bebeğe tecavüz ettiler...Girne'de arka arkaya meydana gelen hırsızlık olayları vatandaşları tedirgin ediyor... Biten çalışma izninin süresini kendi kendine 1996'ya kadar uzatan TC uyruklu bir kişi tutuldu. (Kıbrıs, 20 Kasım 1994)

* 39 yaşındaki bir kişi, Lapta'da bir gece kulübünde, 29 yaşındaki Mehmet Nacar'ı, "bakışlarını beğenmediği" gerekçesiyle bıçakladı. (2.3.1995)

* Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden sonra el atılması gereken sorun: İç huzur! Güpegündüz yaşlı kadınla kızına saldıranlar çantayı alıp kaçtı. (22.4.1995)

* KKTC'de çoban sıkıntısı çeken sürü sahipleri çareyi Türkiye'den gelen çocuk çobanlarla çözmeye çalışıyorlar... Yaşları 16 ile 18 arasında değişen bu çocuklar, Türkiye'den gelerek 5 milyon TL aylıkla sürülerin başına geçerek mandıralarda sağlıksız ortamlarda yaşıyor. (11.6.1995)

* Lefkoşa sokaklarında artık baskülüyle para kazanmaya çalışan küçük çocuklar da var... Bu çocuklar, genellikle Türkiye'den KKTC'ye gelen kalabalık ailelere sahip. (22.7.1995)

* Son zamanlarda çok sayıda saka ve iş yapamaz durumda olan şahısların KKTC'ye akınında bir artış gözlemlenirken, Başkent Lefkoşa'da küçük çocukları dilendirerek para kazanma yöntemlerine başvuran şebekelerin türediğine ilişkin şikayetler arttı. (29.7.1995)

* Dıpkarpazlı M.S.B. dün 1 haftadır ayrı yaşadığı imam nikahlı eşinin baba evini basarak 45 günlük öz oğlunu zorla kaçırdı. (26.8.1995)

* Malatya İmam Hatip Lisesi mezunu

Ömer Şahin (27) isimli turist genç, Girne'de önüne gelen bütün kızlara aşk teklifinde bulundu, reddedilince de dayak atmaya kalktı. Tacizci zorba tutuldu. (6.9.1995)

* TC uyruklu olup KKTC'deki geçimini hayat kadınlığından sürdüren A.M.G. 25 Ağustos'ta Lefkoşa hastanesi doğum servisinde sezaryenle bebeğini dünyaya getirdi... Annenin, istemediği prematüre bebek, 28 Eylül'de hastanede ölürken, anne hastane muhasebesine olan borcunun bir kısmını ödeyip, ortalıktan kayboldu. (8.11.1995)

* Aslen Trabzonlu olup, ailesiyle Sipahi'de ikamet etmekte olan ve gece kulüplerine para yetiştirmek için hırsızlık yapan genç hırsıza, 2 yıl hapislik cezası verildi. (8.2.1996)

* Konya yöresinden gelen Cemile Bulut, yıllardan beri çocukları ile Yedikonuk'ta yaşayan bir aile olup, bugüne kadar ekmek yerine yufka ile beslendiklerini ve evlerine henüz daha ekmek girmediklerini kaydettiler. (14.10.1996)

* Bit salgını: Lefkoşa'daki anaokullarıyla ilkokullarda öğrenim gören her 6 öğrenciden biri bitlendi...Atatürk İlkokulu öğrencilerinin, dar gelirli ailelerden geldiğine işaret eden Müdür, okuldaki 380 öğrenciden yaklaşık 60'ının bitlendiğini kaydetti. (2.11.1996)

* Gazimağusa'da TÜK'nun patates ambarları yakınında bir barakada yaşayan Davulcu çiftinin 6 aylık bebeği farelerin saldırısına uğradı. (25.1.1997)

* "Polis imdat!" Hırsızlık olayları canına tak eden Lefkoşalı bir grup vatandaş, topladıkları imzaları Polis Genel Müdürlüğü'ne iletti ve acil önlem istedi. (29.1.1997)

* Erenköy'de 'namus' kavgası: Kız kaçırma meselesi yüzünden kavgaya tutuşan yedi genç, Yeni Erenköy Festival Alanı'na arenaya çevirdi. (23.7.1998)

* "Gazimağusa Bediz Plajı'na gittik. Gitmez olaydık. Plajın en uç kısmına gelen işçi grubu orada olan aileleri hiç takmadan pantolonlarını çıkarıp, don ile denize girdiler. ne olduğunu anlayamadık." (13.6.1999)

* Park değil, açık hava yatakhanesi: Yürüyüş, dinlenme ve çocukların oyun yeri olarak inşa edilen Kumsal Parkı, kaçak işçilerin yatakhanesine dönüştü. (5.9.1999)

* Alsancak'taki bir bahçeden erik çalmaya giden hırsız, ağıldaki keçiye tecavüz etti... Zanlının kardeşinin 40 milyon TL ödeyerek keçiyi satın almasıyla sorun çözüldü. (10.6.2000)

* Gazimağusa'da geçtiğimiz hafta bir köpeğe tecavüz edilmesinin ardından, dün de Gazimağusa'ya bağlı Dörtöyl köyünde 6 aylık dişi bir kuzu vahşice tecavüze uğradı. (17.8.2000)

* Haspolat Ağıllar Bölgesi'nde ölü olarak bulunan 3 yaşındaki erkek çocuk üzerinde yapılan otopside tecavüze uğradığı anlaşıldı. (1.1.2001)

* Çoğunlukla Lefkoşa kent merkezinde son zamanlarda görmeye alıştığımız dilenci portreleri, her geçen gün yerine yenileri eklenerek çoğalmaya devam ediyor...Dilencilik yapan bir kadının, çocuklarına dahi bu işi yaptırması, sosyal kültür içerisinde bozukluklara yol açmıyor mu? (2.2.2001)

* Gazimağusa'ya bağlı Çınarlı köyü, eşine benzerine az rastlanır bir tecavüz olayıyla sarsıldı. Köy halkının "Kınalı" diye isimlendirdiği eşeğin iç organlarının zarar gördüğü bildirildi. (12.8.2001)

* Atatürk İlkokulu Müdürü Cemal Özyiğit'in Kafesli gazetesine demecinden: "Son zamanlarda Lefkoşa Surlarlığı'nın eski halkı tarafından terk edilmiş ve onların geride bıraktığı eski, izbe evlere Türkiye'nin özellikle Hatay ili başta olmak üzere çeşitli yerlerinden gelen ailelerin yerleştirilmesidir. 3-4 aile bir olup bir eski evi kiralyorlar ve her odada bir aile kalıyor. Üstelik çok çocuklu olan bu ailelerde, anne, baba ve çocuklar bir odada yaşamak zorundadırlar. Erkekler, her sabah iş bulmak için yola çıkarlar ve bulabildikleri günlük işlerde çalışırlar. Kadınlar ise arandıkları zaman ev temizliğine giderler. Dolayısıyla kazandıkları para geçimlerine bile yetmez. Bu durumda çocukların önemli bir kısmı, başta beslenme sorunu olmak üzere, üniforma ve ayakkabı alamayacak durumdadırlar. İşte böyle bir ortamda aileler çocuklarıyla yeterince ilgilenmez, çocuklar da okula düzenli gelmez. Kimi zaman öğrenciler, evde kalıp daha küçük kardeşlere bakar, kimi zaman da okula gelmeye işe gider ve aile bütçesine katkıda bulunmaya çalışır. Dolayısıyla çocuklar doğru dürüst ders çalışamaz ve ödev yapamaz. Bu durumda da eğitim kalitesi beklenenin çok gerisinde kalır."

Şener Levent ve Memduh Ener'in cumhurbaşkanlığı makamına hakaret etme olasılığı sebebiyle mahkeme tarafından suçlu bulunup 6'şar ay hapis cezası verilmesini protesto amacıyla çeşitli kuruluşlar tarafından yayınlanmış basın bildirimleri aşağıdadır...

BASIN BİLDİRİSİ

Kıbrıs'ta çözüm ve AB'ne üyelik sürecinin, resmi makamlar tarafından olmasa bile; halkımız ve kitle örgütlerimiz tarafından sıkça dile getirildiği; sosyal, ekonomik ve siyasi sorunların çığ gibi büyüdüğü bu dönemde, Belediye Emekçileri Sendikası Yönetim Kurulu olarak; yazdıkları ve/veya yayınladıkları yazılar sebep gösterilerek basın mensuplarının hapisle cezalandırılmasını şiddetle kınıyoruz.

Levent Özverel
BES Genel Sekreteri

BASIN - SEN BASIN EMEKÇİLERİ SENDİKASI Basın açıklaması

Basın tarihimize bugün kara bir sayfa daha eklendi. İki basın emekçisi, Şener Levent ve Memduh Ener 1999 yılında yayımlanan bir yazı sonrasında yargılanarak mahkemece "suçlu" bulundu.

Basın tarihimizin en uzun mahkumiyet kararı olan bu kararı kabul etmek mümkün değildir. Hiçbir evrensel değerler sisteminde suç sayılması mümkün olmayan bir yazının, İngiliz Sömürge Dönemi'nden kalma ve İngiliz Valiliği'ni korumak amacı ile yapılan bir yasadan dolayı suç sayılması ise, kabul edilemeyecek bir diğer yönü ifade etmektedir.

Söz konusu yazıda yazar düşüncelerini ifade ederken bir yargıya varmak yerine, yargıyı okuyucuların verebilmesi için yalnızca belli sorular sormaktadır. Mahkemenin bu yazıyı etüt ederek, bir kişiye yönelik hakaret edildiği sonucuna varması ise bize zorlamayla ulaşılabilecek bir sonuçtur ve nesnellikle hiçbir bağlantısı yoktur. Verilen bu karar, 1929 yılında çıkarılan mevcut sömürge yasasına göre yasal olmakla birlikte bizce meşru değildir.

Kararın bir diğer yönü ise gelecekle ilgili olarak açacağı karanlık kapılardır. Söyle ki; bugün bu kararla birlikte basın ve düşüncenin ifade edilmesi özgürlüğünün önü tıkanmaktadır. Buna bağlı olarak da Kıbrıs Türk Basını'nın bütün kalemleri benzer kararlarla mahkum edilmekle karşı karşıya bırakılmıştır.

Bugün gelinen noktada insanlık

ailesinin bir üyesi olma mücadelesi toplumun tümü tarafından verilirken, toplum olarak bu ve benzeri kararlarda çağın gerisine itilmek istenmektedir.

Aynı şekilde bugün insanlık ailesinin evrensel değerler anlamında ulaştığı en yetkin yapı olan Avrupa Birliği'ne gir girmek için ortaya konan çabaların yoğunlaştığı ve yolun sonunun görüldüğü bugünlerde, böylesi bir kararın verilmesi ciddi soru işaretleri taşımaktadır.

Öte yandan aynı yapıya katılma sürecini yaşayan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin geçtiğimiz günlerde Avrupa Birliği uyum yasaları çerçevesinde kabul ettiği "basın yoluyla işlenen suçlarda hapislik cezası verilemez" ilkesine karşı bizler, 1929'dan kalma çağdışı yasalarla düşüncelerini açıkladılar diye basın emekçilerini hapisanelere doldurmaya çalışıyoruz.

Toplum vicdanında da kabul görmesi mümkün olmayan bu karar Yüksek İdare Mahkemesi'nin 23 Şubat 2001 tarihli kararında da mahkum edilmektedir. 24 sayfadan oluşan ilgili karar metninde aynen şu ifadeler yer verilmektedir.

"Bu maddelerin halen ceza yasamızda yer alması toplumun geldiği gelişime düzeyine ve çağımıza uymamaktadır. Yasa koyucularımız tarafından bu konuda karar verilmesi gereken hususlar vardır. Koloni devrinden kalan yasalarımızı uygulayıp çağın gerisinde kalmaya devam edecek miyiz? Yoksa küreselleşme sürecinde çağdaş yasaları hukuk sistemimize kazandırarak çağdaş dünyada yerimizi alacak mıyız? Bu tür yasalar günümüzde gelmiş olduğumuz noktada Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetine uymamaktadır."

"İngiltere'de uygulanan Anglo-Saxon hukuk sisteminde yakın geçmişte temel hakların uygulanmasını sağlayan İnsan Hakları Yasası ile Avrupa İnsan Hakları Konvansiyonu yasalaşmış ve İngiltere'deki hukuk sisteminin bir parçası haline gelmiştir. KKTC'de uygulanan hukuk sistemi aynıdır. Avrupa İnsan Hakları Konvansiyonu'nun huzurumuzdaki konu ile ilgili ne gibi kurallar içerdiğine, hangi hak, özgürlük ve sorumluluklar öngördüğüne değinmek yerinde olacaktır.

Basına tanınan geniş ifade özgürlüğünün kısıtlanması gereken halleri Avrupa

Mahkemesi gayet dar çerçevede yorumlamayı tercih etmiştir. Bunun nedeni ise şöyle savunulmaktadır: Kamuoyunu ilgilendiren konularda (matters of general interest) basının verdiği bilgilerin herkesi katılımcı bir ruhla tartışmaya yönlendirdiği, bunun da demokratik yapılarda gerekli olduğu için gelişmiş güzel engellenmemesi anlayışı ile hareket etmek gerekmektedir. İfade özgürlüğünün engellenmesi halinde, basının çalışması ile toplumda genel tartışmalara gelişigüzel yol açabileceği konularda çekimser kalması durumunu yaratacağıdır. Bu ise sakıncalıdır. Yasalarca basına verilen ifade özgürlüğünün kısıtlanması halleri çok dar çerçevede yorumlanması ve düşünülen kısıtlama basının toplumdaki görevlerini gözeterek buna uygun bir şekilde yapılması gerekmektedir."

"Dünyada ifade özgürlüğünün tanınması sadece sözde değil uygulamada da olması gerekir. Dünyada değişen normlar, basının veya başka ve daha geniş anlamda medyanın faaliyetlerini yerine getirirken görevinin ne olduğunun ya da ne olması gerektiğinin, çerçevesini çözmek zor değildir. Hukukun üstünlüğünü gözeterek demokrasiye ve katılımcı ruha destek vermek amacıyla yukarıda değinilen bilinç içerisinde tartışma ortamı yaratmak ve halkı doğru şekilde bilinçlendirmek görev ve sorumluluğu hatta özgürlüğü ile hareket edilmelidir.

Basının bu konudaki özgürlüğü geniş olduğu kadar görev ve sorumluluklarının da oldukça ağır olduğunu belirtmek isterim."

Yüksek İdare Mahkemesi kararında da belirtildiği gibi Basın Emekçileri Sendikası olarak bizler, çelişkilerle dolu çağdışı bu kararı meşru bulmuyor ve kabul etmiyoruz. Düşünce ve düşüncenin ifadesi mahkum edilemez / edilmemelidir.

Bu bağlamda başta basın emekçileri olmak üzere tüm sivil toplum örgütlerini ve toplum kesimlerini düşüncelerini en net bir biçimde ortaya koymaya tavır geliştirmeye davet ederiz.

Hem evrensel anlamda hem de toplum vicdanında çağdışı olarak nitelenen bu yasaların değişmesi kaçınılmazdır. Bu anlamda yasalarımız evrensel normlara ulaştırılana kadar KKTC meclisini,

geçmişte olduğu gibi süratle çıkaracağı özel bir yasayla, iki basın emekçisinin serbest bırakılmasını sağlamaya çağırıyoruz.

Yönetim Kurulu

DÜŞÜNEREK, ÜRETEREK YAZAN KALEMLERİ SUSTURMAYA ÇALIŞANLARIN YARATTIĞI DÜZENLER YIKILACAKTIR

Başta Yurttaşlık Hakları olmak üzere düşünce ve basın özgürlüğüne tahammül edemeyen gerici ve çağdışı düşüncenin mimarları, ülkemizi her alanda cehenneme çevirmişlerdir.

Toplumu hainler-vatanseverler diye bölük-pörçük bir hale getiren bu faşist zihniyet, ülkemizin içinde bulunduğu olağanüstü hal koşullarında, 39 yıldır halka ve dünyaya "demokratik", "sivil", "insan haklarına saygılı" bir düzen diye sunarak kendi kendilerini aldatmakta, halkı ve dünyayı da kandırdıklarını zannetmektedirler. Halkı bilgilendirmek için kalemini oynatanları ise militarizmin desteği ile "sakladıkları çirkin yüzlerini" sergiledikleri için hazmedememekte ve uzun bir süreden beri kalemlerini susturmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Faşist güçlerin bu çabalarına son zamanlarda bazı "sol" güçler de katkı koyarak başta Şener Levent olmak üzere AVRUPA-AFRİKA gazetesi yazı ailesine karşı saldırmaktadırlar. Hal böyle iken 1999 yılından beri sürdürülen davanın sonuçlandırılarak hapis cezasının bugün verilmesi dikkat edilmesi gereken bir durumdur.

Sendikamız ÇAĞ-SEN; başta Düşünce ve Basın Özgürlüğü olmak üzere, İnsan Haklarına aykırı her türlü baskı ve teröre karşıdır. Bu bağlamda AVRUPA-AFRİKA gazetesi genel yayın yönetmeni Şener Levent'e ve Memduh Ener'e olağanüstü hal koşullarında verilen bu hapis cezasının faşist güçler tarafından "Toplumsal Muhalefete Vurulmuş Darbe" olarak değerlendirilerek, kalemlere ve düşüncelere zincir vurmaya çalışan düzenlerin yıkılmaya mahkum olduğunu bir kez daha yineleriz. Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Cemaliye Volkan
Başkan

Düşünce özgürlüğümüze vurulan darbeye KSG-Londra Bürosu'ndan tepki

Şener Levent ile Memduh Ener'in tutuklanması üzerine, KSG-Londra Bürosu bir protesto kampanyası başlattı ve bunun neticesinde İngiltere Gazeteciler Sendikası, National Union of Journalists-NUJ'den olumlu destek alındı. Sendika Genel Sekreterinin yaptığı açıklamaya göre, Türkiye ve Kıbrıs makamlarına tutuklamalar protesto edildi. Açıklamada ayrıca Londra'daki elçiliğe de şahsen giderek tutuklamaları kınayacakları belirtildi.

KSG-LB'su Basın Duyurusu

Kıbrıs'ın Kuzeyinde Gazetecilerin Tutuklanmasını Protesto Ediyoruz!

Türk işgali altında olan Kıbrıs'ın kuzeyindeki mahkeme, ana muhalif gazetelerden biri olan

"Afrika" gazetesi editörü Şener Levent ve yazarlarından biri olan Memduh Ener'i seçilmemiş

cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'a "saldırıldığı" gerekçesi ile 6 ay hapse mahkum etmiştir.

Mahkeme, davalılara "bu suçu tekrar

işlemeleri halinde" \$30,000 ceza kesmiştir. Türk işgali altında olan Kıbrıs'ın kuzeyinde, Şener Levent ve diğer Kıbrıslı Türk gazetecilerine karşı açılmış 400'e yakın "iftira" davası vardır.

7 Ağustos 2002, Çarşamba günü

Kıbrıs'ın kuzeyindeki mahkeme, Şener Levent'i ve "Bir Numaralı Hain Kim?" başlıklı makale yazarı Memduh Ener'i Denktaş'a "iftira" atmaktan "suçlu" bulmuştur. Yargıç Ömer Güran söz konusu makalenin "cumhurbaşkanlığı

makamına hakaret etme olasılığı taşıdığı" gerekçesi ile İngiliz Valisinin sömürge idaresi döneminde geçirdiği yasalara dayandırmıştır.

Söz konusu makale 29 Temmuz 1999'da, Kıbrıs'ın kuzeyindeki Türk işgali destekçileri tarafından saldırılara uğrayan günlük "Avrupa" gazetesinde yayınlanmıştır.

Sık sık gazetenin ofisine yapılan saldırılara, basım-yayın araçlarına el konmasına ve bombalanmasına rağmen, gazete "Afrika" olarak isim değiştirerek yayını sürdürmektedir.

Türk ve Kıbrıslı Türk rejimin Kıbrıs'ın kuzeyindeki Türkiye'nin işgaline karşı çıkan her muhalif sesi boğmak için artarak uyguladığı faşist önlemleri şiddetle lanetleriz.

Tüm duyarlı kamuoyunu Kıbrıs'ın kuzeyindeki rejime ve onu yöneten Türkiye rejiminin gazetecilere ve ifade özgürlüğüne karşı yaptığı saldırıları protesto etmeye çağırıyoruz.

**Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek -
Londra Bürosu**

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Marmara Sokak,
No: 31
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin10-Türkiye

Dizilip basıldığı yer:
Afrika Yayıncılık
Ltd. tesisleri

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kktc.net
web: www.st-cyprus.co.uk